

Bütün ülkelerin
işçileri birleşiniz!
K. MARX

AYLIK SİYASİ GAZETE

NİSAN 1996 SAYI: 3 YIL:1 FİYATI: 50,000 TL. UK: 1 Str.

KÖRLER GÖRÜR SAĞIRLAR DUYARKEN DP-CTP HÜKÜMETİ ÇARESİZLİK İÇİNDE KIVRANIYOR ACIZLIĞIN DANİSKASI

Ülkemizde yıldır yaşanan süreç artık gün ışığına çıkmıştır. "Takke düştü. Kel göründü." Kıbrısın küzeyinde hükmettiklerini zannedenler'de artık konumlarını, kendilerine biçilen gömleği ve misyonu alçak sesle de olsa murıldanmaya başladılar. Halkımız ise bu süreci kendi yaşamından bizzat öğrenmektedir. Son 2-3 ay içerisinde yaşanan S.T.F.A olayı, K.T.H.Y olayı, Menar Grevi, DAÜ'de yaşananlar St. Barnabas olayı, emekçilerin ekonomik, sosyal haklarına yapılan saldırılar ve birçok çarpıcı olay acı tablonun öne çıkanlarıdır.

BAŞYAZI

Geçtiğimiz Mart ayına damgasını vuran olaylar başta 21 sendikanın düzenlediği bir günlük Genel Uyarı Grevi olmak üzere, Menar grevi, Ticaret Odası grevi, Ar-Un grevi gibi işçi, emekçi eylemleri ile sözde "özelleştirme" adı altında ülkenin T.C. sermayesine entegrasyonu sürecine bizzat T.C. elçisinin de açıkça STFA'dan yana müdahil olarak katılması olaylarıdır. Menar grevi ve Genel Grev, Kuzey Kıbrıs halkı açısından, alınması gereken önemli derslerle doludur.

Yıllardır "emek en yüce değerdir" lafları ile halkı kandıran CTP kodamanlarının bu grevler sayesinde maskeleri düşmüş, gerçek yüzleri açığa çıkmıştır. Menar grevinde CTP'li Çalışma Bakanı ve CTP'li Tarım Bakanı, DP-CTP hükümeti, CTP parti organları ve Yeni Düzen gazetesi açıkça işçinin, emekçinin hakları pahasına, haksız konumdaki sermayeden, işverenden, T.C. kaynaklı Menar'dan yana taraf tutmuşlardır. Polisi işçilerin üzerine saldırtmışlar, coplatmışlar ve tutuklatmışlardır. CTP faşist düzenin bir parçası, bu düzenin sadık bir bekçisi olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Genel Grev olayını da Yeni Düzen gazetesi sadece iç sayfalarında önemsiz bir haber niteliğinde ele almış, kendince saklamaya ve saptırmaya çalışmıştır.

Oysa ki her iki grev eyleminde de olayın ekonomik boyutundan çok politik boyutları öne çıkmış ve önem kazanmıştır. Her iki grev olayı da Kıbrıs halkının, Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye entegrasyonunun yasallaştırılmasına ve kalıcılaştırılmasına, yani ilhaka, karşı çıkışının ifadesidir.

Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye de facto (oldu bitti) entegre oluşu bilinen bir gerçektir. Bunun de jure (yasal) hale getirilmesi için her türlü girişim yapılmaktadır. Bu girişimler arasında, "özelleştirme" adı altında Kuzey Kıbrıs halkı için yaşamsal öneme sahip sektörler T.C. sermayesine peşkeş çekilmektedir. Narenciyeden sonra, elektrik santrallerinin de T.C. sermayeli STFA'ya devredilmesi için T.C. Büyükelçisi her türlü diplomatik

(Devamu Sayfa 7'de)

SOSYALİST GERÇEK

Doğu Akdeniz Üniversitesinde ekonomik, demokratik taleplerle eyleme giden öğrenciler bir gecede tutuklanıp sınır dışı edildi. Ülkenin "yetkilileri", İçişleri Bakanı, Eğitim Bakanı, olaydan sonra bilgi sahibi oldular. (Basından) Bu öğrencilerin sınır dışı edilmesini acaba hangi "Başçavuş" emretti.

K.T.H.Y. genel kurulunda neler oldu. Mehmet Ali Talat'ın feryadını kimler, hangi yetkiyle, elinin tersi ile itti?

Kamu emekçilerinin eylemlerinin nedeni, hükümetle T.C. arasında yapılan "ekonomik protokolda" açıkça yer almıştır. "K.D.V. gelecek, ücretler düşürülecek, emeklilik hakları budanacak, özelleştirme olacak vs.

Peki halkın iradesini temsil ettiklerini iddia edenlerin tavrı ne olacak?

St. Barnabas'ı Uzaylılar "çetesi" mi bastı? Üstelik polisin "asayiş ve denetim yaptırdığı bir gecede bu olay oluyor. Bakanların, başbakanın, polis yetkililerinin açıklamaları tam bir kara mizah oldu.

S.T.F.A'ya elektiriğin peşkeş çekilmesini bizzat T.C. elçisi öneriyor. Elçi bu "müdehaleyi" hangi sıfatla yapıyor? Hükümetin bu konudaki tavrı ne?

Menar Grevi 40. günün doldurdu. T.C'li patron ve polis ittifakı 15 yıllık işçileri dışarı atıp kaçak işçi çalıştırıyor. Yasa, kanun, hak-hukuk, polis copunun ucunda mı? Grevin copla kırılmasının emrini kim verdi?

KAMU EMEKÇİLERİNİN DİRENİŞİ SATILDI

Aylardır süren direnişler, grevler, talepler bir çırpıda "unutuldu". Unutuldu ve çalışanlar arkadan hançerlendi. Sarı sendika ağalarının %30'luk artışa "hayır" deyip sahte kahramanlar gibi kükremeleri daha sonra %1-2'lik yıl içi ek artışla kedi postuna bürünmeleri ipret vericidir. İşverenin devlet olduğu bir iş kolunda örgütlü, çalışan örgütlerinin yöneticileri "teslim" olarak işverenin yanında yerlerini almışlardır. Bunun en tipik örneğini K.T.A.M.S., K.T.O.E.Ö.S ve Kamu-İş yöneticileri göstermiştir. Üyelerini ve tüm çalışanları teslimiyete sürükleyenler, günele hesap verirler. Çünkü bu defter kapanmadı. Bu direniş kırılma bile kapıda yeni yıkımlar beklemektedir. Yeni yıkımlar, yeni direnişleri kaçınılmaz olarak örgütleyecektir. İşte o zaman bu sarı sendikacıları kitleler

bir paçavra gibi kenara atacaktır. O günler yakındır.

3 MART GENEL GREVİ VE MİTINGİNE GÖNDERİLEN ANLAMLI MESAJI YAYINLIYORUZ.

Bu güne kadar direndik. Emegimizin karşılığını her geçen gün azaltarak, bizleri yok etmeye çalışan, göçe zorlayanlara karşı direndik. Haklarımızı elde etmek için hiçbir mücadeleden yılmadık. K.T.O.E.Ö.S yönetiminin, bu yolda "ÖĞRETMENİN SESİNİ" duyuracağına inandık. K.T.O.E.Ö.S yönetimi, dönem tavrını bugün gösterdi. Bugün artık bu yönetimi PROTESTO günüdür. (Devamu Sayfa 9'da)

KAPİTALİZM VE KRİZ -2-

Aşlı A.

Tüm bu somut verilerden çıkarabileceğimiz sonuç, iktisadi gerçekliği değiştiren şey, egemen iktisadi öğretiyi değil, egemen iktisadi öğretiyi değiştiren şey, iktisadi gerçeklikteki değişimdir. Dolayısıyla, Keynesçi tam istihdam önceliğinde enflasyonla savaş, monetarist önceliğine geçişi son tahlilde belirleyen, genişleyici uzun dalgadan depresif uzun dalgaya geçişi. İçinde yaşadığımızı iddia ettiğimiz -1970/1990- depresif uzun dalga içerisinde, emperyalist ülkelerde muazzam miktarda bir fazla üretim vardı. Kitlesel işsizlik koşulları altında dağıtılan bu korkunç miktarlardaki malı kim satın alacaktır? Emperyalistler ürettikleri bu metaller için dünya pazarında güçlü bir genişleme yaratmaya çalışmaktadırlar. Dünyanın bazı kilit yarı sömürge ülke ve alanlarında (Latin Amerika, Asya ve Afrika'nın en yoğun nüfuslu ülkelerinde) sanayileşmeyi ileri doğru sıçratmaya ve dağılan sosyalist bloku ve Çin'i uluslararası kapitalist pazara entegrasyona çalışmaktadırlar. Kapitalizmin büyük depresyonu aşmak -1929 dünya iktisadi krizi - ve

yeni bir uzun vadeli genişleme evresi başlatma yöntemi, dünya emekçi halkının verdiği 60 milyon ölü - II. paylaşım savaşı - vs. süregelen sömürge savaşları ile olmuştur. 1990'lar ile yeni bir uzun dalga geçişin bedeli ise şimdilik görünürde daha korkunç düzeylere tırmanmaktadır. İnsanlığın çevresinin 1940-1968 dönemi sırasında doğal kaynakların muazzam ısrarı ve ekolojik dengeye yönelik artan tehdit imalarıyla dolu oluşuyla tanıdığımız türden yeni bir yirmi ile yirmibeş yıllık iktisadi büyümeyi kaldırıp kaldıramayacağı sorusuna cevap bulunması acil ihtiyaç olarak önümüzdedir. Kısaca yapmaya çalıştığımız bu ekonomik tahlil ile belirli dönemlerde neden dünya emperyalizmi iktisat politikalarında köklü bir değişikliğe gidildiği anlaşılmaktadır. Dünya emperyalist sistemi yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi depresif bir uzun dalgadan genişleyici bir uzun dalgaya geçişi sağlamak için anti-Keynesçi politikaları yani Friedman'ın öncülüğünde dile getirilen monetarist ekonomik metodları uygulamaya girişmiştir. 70'li yılların hemen başında görülen ve petrol bunalımı, dolar bunalımı diye adlandırılan gerçekte ise Konjonktürel değil sistemin yapısalından - Depresif uzun dalga-kaynaklanarak 80'lere gelindiğinde daha da ciddileşen krizi atlamanın -daha doğrusu hafifletmenin- yolu her zamanki gibi yeni sömürge ülke halklarına yüklenmek olmuştur. Emperyalizmin krizini yeni sömürgelere aktarma politikalarını ve sonuçlarını genel hakları ile sıralarsak; 1- yeni sömürge ülkelere üretim kaydırmalarının artması (ihracata dönük sanayileşme yutturmacası da tam da bu noktada ortaya çıkmakta) serbest bölge, serbest liman vb. yapıların hızla yayılması, ucuz işgücü ve hammadde deposu olarak görülen

GÖZLEM

Murat Gürel

İŞÇİLER UYANIN

Mart ayı ülkemizde işçi sınıfı ve diğer ücretli kesimlerin yükselen mücadelelerine tanık oldu.

Güzelyurt Sunzest ve Magosa Sunora Narenciye tesislerini usulsüz bir şekilde devralan Menar şirketinin, işçileri sendikal ve sosyal hak ve güvencelerini vermeden, asgari ücretle çalışmaya zorlamasına karşı, her iki işyerinde de yoğun grevler ve grev kırıcılarına karşı mücadeleler vardı.

Üç rakamlı enflasyona, Türk parasındaki yüksek devalüasyona rağmen Maliye Bakanlığının kamu sektöründeki ücret artışlarını %30 gibi, bizim koşullarımızda gülünç bir artışla geçiştirmeye çalışması, kamuda örgütlü tüm sendikaları ayağa kaldırdı.

Sendikal Eylem Platformu oluşturan 21 sendika 6 Mart 1996 günü, bir günlük uyarı grevi yaptı.

Ekonomik ve demokratik haklar için mücadele işçi sınıfının yaşam koşullarının iyileştirilmesi için kaçınılmazdır. Bu mücadele aynı zamanda işçiler için bir okuldur. Sunora ve Sunzest'deki işçiler kendilerini coplayan, tutuklayan Türk polislerinin neden patronları değil de kendilerini copladığını, böylelikle daha açık bir şekilde kavramışlardır. Polisin tarafsız olmadığını, kapitalistlerin ve kapitalist düzenin koruyucusu olduğunu net olarak görmüşlerdir. Milliyetçilikte mangalda kül bırakmayanların yalan söylediklerini çok açık olarak anlamışlardır. Türklerin "davada, tasada ve kıvançta bir" olmadıklarını; işçi Türkler ekme kavgası peşindeyken, patron Türklerin, onların ekmeğini yok pahasına çalmak, onları angarya çalıştırmak peşinde olduğu çok iyi anlamışlardır.

Kuşkusuz, işleyecek toprağı, üretecek makinesi olmayan bu insanlar yarın sıra "vatan savunmasına" geldiğinde; "kimin toprağını kime karşı koruyacağız, kimin için kanımızı, canımızı vereceğiz?" diye düşüneceklerdir. Grev boyları, mücadele satları işçiler için siyaset okulu olacaktır; olmaya başlamıştır!

Nitekim Mart ayında yer alan tüm grev ve nümayişlerde öne çıkan ekonomik ve demokratik talepler olmamıştır. Siyasi talepler öne çıkmıştır: "VİLAYET OLMAYA HAYIR!" "ENTEGRASYONA HAYIR!"; "BARIŞ VE FEDERAL KIBRIS!" talepleri öne çıkmıştır. Artık, Kuzey Kıbrıs'ta, bıçak işçi sınıfının kemiğine dayanmıştır. Bunun en belirgin ifadesi ilk kez Türkiye'ye, onun Kuzey Kıbrıs için öngördüğü siyasi ve ekonomik düzene açıkça karşı çıkışın başlamasıdır.

20 yıldır, bilinçli olarak sürdürülen üretkenliği, köreltme yıldırma ve göç ettirme politikası geniş halk yığınlarından daha fazla gizlenememektedir.

KKTC Maliye Bakanı Salih Coşar, sendikalara %30 'a razı olun, çünkü imkanlarımız bu kadar, kaynaklarımız bu kadar, olmayan parayı veremeyiz" demeye getiriyor ve anlayış bekliyor.

Salih Coşar'ın KKTC ve T.C. Patronlarının K.Kıbrıs çalışanlarından anlayış beklemeye hakkı yoktur.

K.Kıbrıs işçi sınıfı tembel değildir. Üretkendir, çalışkandır. K.Kıbrıs ekonomisini T.C'den gelen sorunlarla, bitkisel yaşama mahkum edenler, üretimi çökertenler emekçilerden anlayış göremezler.

Emekçiler insanca yaşamak için gerekli olanları talep etmektedirler ve etmeye devam edecekler. Onlar olayların nedenlerini doğru tesbit ettikleri için entegrasyona karşı ve barış için mücadeleyi ekonomik taleplerinin önüne koyuyorlar.

Emekçilerin bu tavrı doğru bir tavidir. Onlar barış taleplerinin sosyalizm talebi ile de birleştirmelidirler. Çünkü emperyalist güçlerin gölgesinde ve onların rızası ile gerçekleştirilecek Bosna-Hersek tipi bir barış, hem işçinin işçiye kırdırılmasının, hem de kapitalist sömürünün önüne geçemeyecektir.

Sömürün, zulmün, baskının, üsals kavgası adı verilen katliam ve soykırımların nedeni kapitalizmdir. Kapitalizm yıkılmadan insanlık özgür olamaz.

Sosyalizm hedefini gözden kaçırmadan Kıbrıs'da anlaşma sağlanması, K.Kıbrıs'ın uluslararası tecritten kurtularak tanınmış bir siyasi ve ekonomik örgütlenmenin parçası haline getirilmesi, Kıbrıs Lirasının K.Kıbrıs'da da tedavüldeki para birimi olması, adanın her tarafında dolaşım ve iletişimin serbest bırakılması işçi sınıfı ve tüm çalışanların acil talepleri olmalıdır.

bu ülkelerin potansiyellerini, emperyalizmin lehine daha fazla harekete geçirmek için yeni yolların geliştirilmesi ve yeni sömürge ülke ekonomilerini sisteme tam anlamıyla entegre etme girişimlerinin uygulamaya konulması. 2- "İstikrar" politikaları adıyla uygulamaya konulan ekonomik programlarla, işçi ve emekçi kitlelerin gelirlerinin büyük oranda düşürülmesi, iş sağlığı, iş güvenliği, çalışma koşulları, sosyal haklar vb. emekçi kitlelerin yaşamını ilgilendiren tüm alanlarda yapılan alehte düzenlemelerle, kitlelerin yaşam standartlarının düşürülmesi. 3- Yeni sömürgelerdeki ulusal ve sınıfsal kurtuluş hareketlerini yok etmeye, demokratik kimi kazanımları ortadan kaldırmaya, kitleleri baskı cenderesine sokmaya yönelik siyasi politikaları uygulayacak açık faşist diktatörlüklerin (çoğunlukla ordu darbeleri yoluyla) devreye sokulması. Emperyalizmin yeni -sömürgesi Türkiye'nin bu politikanın uygulama alanlarından biri olması kaçınılmazdır. Çarpık kapitalist yapının damgasını vurduğu ekonomi, kendi çarpık yapısından her geçen gün derinleşen emperyalizmin krizinin ülkeye daha fazla yansımından kaynaklanan durumyla, ödemeler dengesi açıkları, işsizlik, enflasyon, döviz darboğazı, ekonomik büyümenin giderek düşmesi vb. sorunlarını sürekli artan ölçüde üreterek tam bir çıkmaz yaşıyordu 1980'e gelindiğinde.

Bu noktada emperyalizmin periferisi konumuna gelmiş olan Türkiye ekonomisini kısaca gözden geçirmenin ülkemiz somut koşullarını anlamada öncelikli bir yöntem olduğunu düşünüyoruz. Çünkü ülkemizin Kuzey kesimi, Kıbrıs Türk halkının egemenliğinden uzak, Türkiye devletine bağlı bir konumdur. Bu nesnel gerçeklik ile, Türkiye hakim sınıflarının, ülkemiz ekonomisine yön verme girişimlerini daha iyi anlayabileceğiz.

Emperyalist tekellerin ve uluslararası mali sermayenin örgütü IMF tüm yeni sömürge ülkelere "ihracata yönelik sanayileşme" adı altında, M.Freidman'ın adında simgeleşen yeni ekonomik politikaları dayattığı gibi, Türkiye'ye aynı ekonomik model 78'den itibaren dayatılmaya başladı. 24 Ocak ekonomik paketi Türkiye'ye istikrar paketi olarak lanse edildi. Ancak, parlamenter rejimle dünya emperyalizmi bu isteğini gerçekleştiremeyeceğini gördüğünden, 12 Eylül faşist darbesiyle, bu paketi uygulamaya soktu. Türkiye ekonomisinin 1970'lerde, genel bir görüşünü vermek gerekirse; özellikle 1960'lı yılların 2. yarısında ilk "Büyük atılımını yapan özel sektör sanayinin başlıca özelliği montajlıktı. Türkiye sanayinin ikinci önemli özelliği iç pazara yönelik bir yapıya sahip olması, sanayinin bir başka özelliği ise tekelci yapıda olmasıydı.

24 Ocak istikrar programı olarak sunuldu. 12 Eylül de aynı gerekçenin ardına gizleniyordu. "İSTIKRAR". Ama bu istikrar oligarşinin istikrarıydı. 12 Eylül faşizmi bu istikrarı sağlayamadı. 24 Ocak kararları istikrar demagogisi altında ülkeyi emperyalizmin vesayeti altına daha fazla sokma modelinden başka birşey değildir. İhracata yönelik sanayileşme modeli ile emperyalizmin sömürüsü kat be kat arttı. Öte yandan ne ihracat arttı ne de sanayileşme hız kazandı. Artmış gösterilen ihracatın nasıl yapıldığı ise ortada. İhracatı arttırmak için öngörülen, ve ihracatçılara ödenen vergi iadesi 1980-1986 yılları arasında 2 trilyon lirayı aşmıştı. İhracatçının getirdiği her bir dolara en az %60 fazlasının ödendiği, yani halktan alınan gerçek ve hayali ihracatçıların kasalarına aktarıldığını söylersek, ihracata yönelik sanayileşme daha iyi anlaşılabilir olacaktır. Öte yandan 1973'te bir birim mal satın elde edilen döviz karşılığında bir birim mal alınabilirken, 1983'de bir birim mal alabilmek için iki birim mal satmak gerekiyordu. İşte bu dengersiz dış ticaret ilişkileri sonucudur ki dış borç 1979 yılında 13.6 milyar dolar iken 1985'te 25 milyonu aşmıştı. (Milliyet 6 Mayıs 1986) günümüzde ise 70 milyonu aşmış durumdadır. IMF'nin önerdiği ihracata yönelik ekonomik modeli ithalatın kısılmasını, Kit ürünlerinin fiyatlarının serbest bırakılmasını ve iç pazarda talebi yüksek tutan gelirlerin düşürülmesini de içeriyordu. Talebin düşürülmesi yöntemi, emekçi halkın reel ücretlerinin düşürülmesi ve gelir dağılımının hakim sınıflar lehine değiştirilmesi ile gerçekleşti. 1979 yılında ücret ve aylıkların toplam gelir içindeki payı yaklaşık %33 iken, bu oran 1985'te %19 civarına düşmüştü. İstatistikleri geliştirebiliriz; Ulusal gelir içindeki kar -faiz-rant oranları sömürücü egemenlerin paylarını oluşturur. 24 Ocak öncesi bu payların ulusal gelir içindeki oranları %43 iken, 1989'da %70'e ulaşmıştır. 1987 yılı, kar-faiz-rant gelirleri %66.8 maaş ve ücretler %16.3 tarım kesimi gelirleri ise %16.9'dur (Cumhuriyet 22 Nisan 1988). TÜSİAD'ın yaptığı araştırmaya göre 1980'de 1300 dolar olan kişi başına ulusal gelir, 1989'da 1000 doların altına düştüğü gibi, nüfusun %80'lik bölümü ulusal gelirin %44.1'ine sahip olurken en yüksek gelirli %5'lik azınlık ulusal gelirin %28.7'sini elde etmiştir.

(SÜRECEK)

İSTE MENAR GERÇEĞİ

Sosyalist Gerçek gazetesi olarak 23 Şubattan beri Kalkanlı Menar tesislerinde grevde olan TARIM-SEN'li işçileri ve başkanları Sn. İbrahim Koreli'yle 16/3/1996 tarihinde grev üzerine konuştuk.

Tarım - Sen Başkanı İbrahim Koreli İle Söyleşi

Sn. Koreli greve çıkış nedeninizi kısaca açıklarmısınız?

İbrahim Koreli: Kamuoyuna mütealdid defalar yaptığımız açıklamalarda açıkça belirttiğimiz gibi 22. gününe giren, bütün azim, inanç ve kararlılığı ile devam eden grevimiz bir hak alma grevidir. Sendikal ve toplu iş sözleşmesi hakkı, hükümetin faşizan baskılarıyla, tehdit, şantaj ve zulümle, devletin coplu-kalkanlı polis gücüyle, kırılmak istenmiştir. Bu yöntemlerle başarılı olmaları, sonuç almaları mümkün değildir. Çünkü işçiler bütün azim ve kararlılıklarını bu yapılan faşizan baskılar karşısında daha da direnerek haklı olmalarından bir şekilde mücadele etmektedirler. Bu işçinin ve örgütümüz TARIM-SEN'in inançlı, kararlı grevini de hiç bir ama hiçbir güç kıramıyacaktır.

Bunun böyle bilinmesinde oldukça büyük yarar görüyorum. Derebeyliği hortlatmaya çalışanların hevesi mutlaka ve mutlaka kursaklarında kalacaktır. Örgütümüz, şanı ve şerefiyle, tabanından aldığı güçle ülkemizde verdiği onurlu sendikal mücadelesini devam ettirmek azim ve kararlılığındadır. Herkesin bilmesini isteriz ki burda yaptığımız bir kavga artık basit bir ücret kavgası boyutunu aşmıştır. Bilinmelidir ki bu memleket bizimdir. Bu bilinç içinde işçilerimiz mücadele etmektedir. Ne varki ülkemiz sorma gir hanı'na çevrilerek, kaçak işçi cenneti haline getirerek ülkemize hükümetin dayatmağa çalıştığı yıkım poletikalarıyla ve bu poletikaların doğal sonucu olarak düşük ücret, sendikasızlaştırma, yüksek faiz ve enfilasyonist poletikalarıyla tüm demokratik kitle örgütleri ve sendikaların birlikte mücadele etmesini, dayanışma içerisinde hareket etmesini, zorunlu kılmaktadır. Bu vesileyle başta sendikalar olmak üzere, demokrasinin vazgeçilmez öğeleri olan siyasi partileri ve tüm demokratik kitle örgütlerini birlikte mücadeleye çağırıyoruz. Bu çağrıyı bir görev anlayışı içinde yapıyoruz. Bilinmelidir ki, bugün TARIM-SEN işçilerine reva görülme istenenler ülkemizin tüm emekçi kesimleri için reva görünecektir. Zaten reva görülmektedir. Poletikalarının doğal sonucu da bir bir ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla "KURTULMAK YOK TEK BAŞINA, YA HEP BERABER, YA HIÇ BİRİMİZ" diye bu çağrımızı bir kez daha yineliyorum.

S.G: Sn. Koreli Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin, bizzat tesbit edip sizlere aktardığı gibi, polis desteğinde grevi kırmaya çalışan işçilerin büyük

çoğunluğunun kaçak işçi ve çalışma izni olmayan işçi olduğu görülmüştür. Çalışma Bakanlığının tarafsız davranmadığı kamuoyunda yaygındır. Çalışma Bakanlığının almış olduğu tavır nasıl yorumlarsınız?

İbrahim Koreli: Çalışma Bakanlığının yasalar çiğnenmesine karşın ve polis gücüyle, polisin eskortluğuyla, yasal haklarını kullanan işçilerin dövülerek, tartaklanarak, yerlerde sürüklenerek ve polisin karanlık hücrelerine kilitlenerek, grevimizin kırılması için kaçak işçilerin içeri sokulması karşısında Çalışma Bakanlığının tutumunu biz yadırgamadık. Çünkü Çalışma Bakanlığının ta başından tavrı işverenin yanında olmuştur. Sermayenin yanında olmuştur. "Emek en yüce değerdir" diye yola çıkanlar, insan hakları, hukukun üstünlüğünü savunduklarını iddia edenlerin sesleri kesilmiştir. Dillerini yutmuşlardır. Patronlarla-sermayeyle uyum içerisinde, sermayeyle bir koltuk uğruna bütünleşmekten kaynaklanmaktadır.

Biz onun içindir ki Çalışma Bakanlığının emeğe karşı-işçiye karşı bu saygısızlığını yadırgamadık. Bakınız yayın organlarına, BRT'ye Sn. Çalışma Bakanı adeta Menar Patronlarının sözcülüğünü yapmaktadır. Gerek gazeteleri Yenidüzen vasıtasıyla gerekse çıkardıkları broşürler vasıtasıyla çok açık çekinmeden, utanmadan Menar patronlarının yanında tavır aldıkları ortadadır. Tekrar söylüyorum bu olanları ben yadırgamadım.

S.G: Sn. İbrahim Koreli Metal-Sen'in bu direniş içerisinde oynadığı rolü kısaca özetlemisiniz?

İbrahim Koreli: Olay kamuoyu önünde cereyan etmiştir. Tipik bir sarı sendikacılık örneği y a ş a n m a k t a d ır . Hükümetin ve patronların desteğinde tek bir üyesi bulunmadığı halde, fabrikaların

(Devamı Sayfa 9'da)

İşçi İbrahim Akgünen ile Söyleşi

S.G. İsmi alabilir miyim?

İbrahim Akgünen.

S.G. Kaç yıldır bu fabrikada çalışıyorsunuz?

İ.A: Sekiz yıldır bu fabrikada çalışıyorum.

S.G. Fabrikadaki göreviniz nedir?

İ.A: Fortlifci.

S.G. Niye greve çıktınız? Bize anlatırmısınız?

İ.A: Biz işbaşı yaptık. Fabrikanın müdürü Erol Ulutan bize dedi ki, "Gelin işbaşı yapın, sizin ücretleriniz tatminkar olacaktır." Biz işe başladık. 15 gün çalıştık. 15 gün sonra bize maaşımızı söyle dedik, mesailer nasıl ödeyeceksiniz. Cumartesi pazar çalışmalarımızı nasıl ödeyecekseniz söyleyin. Yanımıza geldi "düz işçiler 17 milyon ayda, fortlifciler 25 milyon ayda" isteyen çalışın İstemeyen siktir olup çıksın dışarıya dedi. Hiç bir sosyal menfaat yoktur. Kıdem tazminatı yoktur. 13. maaş yoktur. Sadece ihtiyat sandığını ve sosyal sigortayı yatıracıklarını söylediler. Tabii onu da bilmiyoruz.

S.G. Bazı çevrelerin iddia ettiği gibi eski Sunzest'ten alacaklarınız için mi, yoksa yeni patronla toplu sözleşme uyuşmazlığı için mi greve gittiniz?

İ.A: Kesinlikle biz bu adamdan eski alacaklarımızı istemedik. O alacaklar hükümettedir. Biz Menar LTD'den eski alacaklarımızı istemedik. Yalan

(Devamı Sayfa 9'da)

PANEL:

"KIBRIS'TA FAŞİZMİN TAHLİLİ" -3-

ARIF HASAN TAHSİN.

Göç eden insanlarda yaşam kaygısı bir anda ön plana çıkar. Yerleşik olanlarda ise bu kaygı yoktur. Eksikleri olsa da güven duygusunu kolay kolay yitirmezler. Göç eden insan ise, yerinden sökülüp başka bir yere ekilip de meyve verilmesi beklenen ağaca benzer. Bu tür olaylarda ağaç gücünü yaşamaya ve üremeye harcar. İnsan da aşağı yukarı aynı durumdadır. Genelde insan böyle durumlarda ırkçılığa varan milliyetçi olur. Hem kendini, hem de çocuklarını yerleştiği ülke insanından korumaya çalışır. Yerleşik olan insandan daha saldırgan olur ve yerleşik insan kendi arasına aldığı saldırgan insanlarla uğraşmak zorunda kalır. Yerli halkın müdahalesi bu saldırganlığı bir sınır içerisine sıkıştırır. Kaynaşmak için yerleşik halkın kültürünü benimsemek için birkaç kuşağa gerek vardır. 1974 ile başlayan süreden T.C.'den ülkemize göç eden ya da çalışmaya gelen insanların ruh hali biraz önce belirttiğim gibi değildir. Onların ruh hali şudur, Kıbrıs'ın Kuzeyini kan dökerek işgal ettiler. Bizimdir yada kılıç hakkımızdır ya da bu toprakları kurtardık diye sürekli belirtiyorlar. Ama duygulardaki bu farklılık kaygılardan kaynaklanan saldırganlığı ortadan kaldırmaz. Muzaffer insanın yenilene tepeden bakarken kendine olan güvenini değil tam tersi sarsılmış güvenini saklama kaygısının dışa yansımalarıdır. O bakımdan bu kimse gereksiz koruma ve korunma gayreti içerisindedir. Haksız uğrayacağı korkusu içerisindedir. Bu durumdaki insanın da genelde faşist çizgiden kaçması kolay değil. Bu durumda T.C.'nin toplumsal yapısına bakmak gerekir. T.C. toprakları üzerine yerleşmiş olan insanların bir çoğunluğunun geçmişi 70 yılı bulmaz. O bakımdan T.C. göçmen toplum niteliğinde bir toplumdur. Türkiye'de toplum 1800'lü yılların sonunda genelde yıkılmaya yüz tutmuş Osmanlı topraklarında, Osmanlı tipi müslümanların uğradıkları saldırılar nedeniyle Anadolu topraklarına göç etmesi ile oluşan bir toplumdur. Bulduğumuz durumda hiç kuşkusuz en büyük yanılgı Kıbrıs Türk'ünde olmuştur ve bu noktaya gelişimizin asıl nedeni budur. Kıbrıs Toplumunu 1974'de genelde kendini Türkiye Türkününün bir parçası sayar, kendine bu benimsetilmiştir. Bu durumda Kıbrıs Türk'ünün Rumlar, Yunanlılar ve İngilizlere karşı kendini koruma kaygısı Türkiye'ye karşı kendini

teslimiyet olgusunu ortaya çıkarır. Böyle olunca da Türkiye'den gelenlere karşı kendini savunma kararı vermemiş ve bu durumlara düşmüştür. Yani Kıbrıs Türk'ü 1974'de zaten kendisi yarı yarıya göçmen düşmüş ve can derdine düşmüştür. Türkiye'yi farklı saymamıştır. T.C.'den gelen insanı kendinden sayması, kendini savunma kaygısını ortadan kaldırmıştır. Bu imkanlar ortadan kalkınca ve gelenlerin de ruh halinin ortada olması bir" de olaylar nedeni ile T.C. baskısı sonucu bizim nüfusumuzun dışarıya atılması bir işçi sınıfının ortaya çıkışını önlüyor. İşçi sınıfının olmaması nedeni ile sövenizm öne çıkmakta ve faşizm egemen olmaktadır. En önemli faktör işçi sınıfının olmamasıdır. Gelip giden işçilerin zaten geçici olarak buraya uğraması ortada memur takımını ve aydın takımını bırakır. Bunların da işçi sınıfı olmadığı ve hiçbir mücadele vermeyecekleri ortadadır.

CEMAL ÖZYİĞİT

Adadan Osmanlı gittikten ve İngiliz sömürü sistemi geldikten sonra özellikle 1930'larda Kıbrıs'ta büyük bir ekonomik buhran yaşanmaktaydı. Bu buhran sonucunda işçi hareketi oluşmaya başlar. CMC grevlerine kadar bu yoğun işçi hareketi tamamıyla yeni çerçevesine ve Kıbrıs'ın tamamını bütünsel olarak öngören bir yapıda yoğunlaşır fakat İngiliz sömürge yönetiminin bu adadan gitme kaygısı başlayınca ve o dönemlerde her iki toplumun Ana vatanlarından getirilen, Türkiye ve Yunanistan'dan gelen öğretmenlerin özellikle eğitim bazında bu ülkeye getirilmeleri ve yaptıkları eğitim çalışmalarını nedeniyle iki toplumu birbirine kırdırdı. O güne kadar Kıbrıs Komünist Partisi bütün adanın bağımsızlığı için mücadele eden bir örgüttü. Daha sonra oluşan ve son şekliyle Akel'de birleşenler ise Kıbrıs'ın bağımsızlığından çok adanın Yunanistan'a bağlanmasını hedefleyen Enosis'e destek veren bir görünüm kazanır. Bu çerçevede toplumlar arası çatışma gündeme gelir. Bu gerçeklerden yola çıkarak Türkiye'den ve Yunanistan'dan gelen öğretmenlerin asıl görevleri Türkiye'de sözde Atatürk devrimlerini bir yandan halka anlatmak, kabul ettirmek görevi görüntüsünde, bir yandan da Kıbrıs'ta Türklük şuurunu güçlendirmek ve Kıbrıs'lılık bilincini ortadan kaldırarak, ileride yeniden Kıbrıs'ın Türkiye'ye bağlanması gerçeğini vurgulamaya çalışan bir sistemdir. Yunanistan'dan gelen öğretmenlerin amaçları da aynı şekildedir ve kilise destekli olduğu için daha güçlü bir görünümle ortaya çıkmıştır. İngiliz'in uyguladığı politika sayesinde toplumların birbirleri ile çatışmasını sağlamıştır. Türklük

şuuru ve Pantürkizm, Panturanizm dediğimiz akımların aşılması durmadı devam etti ve 1950'lerde çatışma noktasına dönüştürüldü. Zürih ve Londra antlaşmasına birkaç önemli rolü toplumların kendisine bırakılmıştır. Bağımsız bir devlet kurulmuş ama eğitim ve din işleri başta olmak üzere birkaç önemli konu toplumların kendilerine bırakıldı. Ve hala daha Kıbrıs Cumhuriyetinin ulusal bir marşı yoktur. Bunları bilerek ve isteyerek yapmışlardır. Hiç kimse bu ülkede Kıbrıs'ın bağımsız bir yapıya kavuşması için uğraş vermemiştir. Uğraş verenler vardı fakat 1950'lerde her iki toplumda kurulan EOKA ve T.M.T. örgütlenmeleri sayesinde susturulmuştur. İşte faşizm o dönemde EOKA ve T.M.T. toplumlara birbirine kırdırırken kendi toplumları içerisinde farklı düşüncelere sahip, bağımsızlıkçı unsurları temizlemekle görevlendirilmiştir. Esas

misyonları buydu. Faşizm boyutunda kanlı ellerini karşı topluma değil, kendi toplumlarında bağımsızlıkçı unsurları susturmuştur. Avukatların öldürülmesi ve bazı olaylar bunların en büyük göstergesidir. Faşizm önceden beri ülkemizde vardı. Sonuçta alınan eğitim zaten bu toplumu başka bir yere götürmezdi. Çatışma ortamları 1950'lerde toplumları birbirine karşı kıskırtan eğitim, 1960'larda Cumhuriyet kurulduğunda eğitim yine toplumların kendisine kaldığından yine aynı eğitim sürdürüldü. Bizim çocukluğumuz kin şiirini okumakla geçti. Biz ilkokullarda okuduğumuz dönemlerde Bin Gavur kellesi bir kını ödemez diye şiirler okuduk, yani bu sorun bu toplumları öyle bir yapıya getirdi ki, eğitimle bilerek ve isteyerek her iki toplumda da bu misyon enjekte edilerek bu toplumlar kendilerini düşman gözüyle görsün, çatışma hali devamlı sürsün ve Kıbrıs bağımsız olmasın.

Ne zaman bağımsız olsun? Egemenler istediği zaman bağımsızlık görüntüsü versin, istediği zamanda yeniden sıcak çatışmaya dönsün. Egemenlerin çıkarlarına geldiği sürece bağımsız, gelmediği sürece de

çatışma olsun.

İşte Faşizm kendi toplumlarını bu şekilde yargılar. Bir de bu işin Türkiye cephesi var. Türkiye'de öğretim gören arkadaşlarımız özellikle 1968 yılı Türkiye'deki ilk devrimci hareketlerinin yoğun bir şekilde ivme kazandığı dönemde Türkiye'den gelen devrimci hareket oraya öğrenim görmek için giden arkadaşlarımız sayesinde Kıbrıs Türk gençliğine de aşılandı. Devrimci hareketler burada da çalışmaya başladı. Ve Kıbrıs Türk Toplumunu yeni bir dinamizmle karşı karşıya kaldı. Bir yandan kendi toplumu içinde eğitim ile enjekte edilen toplum, 1963'de olaylar başladığında kurulan Bayrak Radyosuyla ve diğer yayın organlarıyla enjekte edilen, bir de Türkiye'den gelen devrimci arkadaşlarımızın getirdiği başka bir bakış açısı. İşte bunlar zaman içerisinde birbirleriyle direk bir çatışmaya

Parti aslında kapitalist ülkelerdeki Burjuva sınıfının tipik bir görüntüsüyü. İmtiyazlı sınıf orada da Komünist Parti üyeleri vardı. Bir Komünist Parti üyesi olan Gorbacov zaten dağılmış olan rejimin son hukuksal adımını attı. Bu da dünyadaki sol hareketine büyük bir hayal kırıklığı ve moral bozukluğu getirdi. Bu çerçevede gerici faşist örgütlenme soldaki açığı doldurmak için yeni bir dinamizmle harekete geçti.

Eğer bunlara karşı gerçekçi ve ciddi bir mücadele ortaya koymak istiyorsak, yeniden solun kendini bulması ve yeniden Emek-Sermaye çelişkisini ortaya koyması ve ister dinci akım olsun, ister Faşist Milliyetçi akımlar olsun bunların aslında Devletçi ve baskıcı olduğunu ve sermayenin en büyük temsilcisi ve Emperyalist sermayenin temsilcileri olduğunu gözler önüne sermek gerekir.

Yani bu ülkede olası bir çözümle bu iki toplumun birbiriyle kaynaşmasına ve bu ülkede gerçek anlamda Bağımsız Kıbrıs yaratılmasına çomak sokmak, bunu engellemek bu ülkede çözüm olsa dahi bu ülkeye Barış getirmemek ve eskisinden daha şiddetli bir çatışma ortamı yaratmak için bu örgütlenmeler sürmektedir. Bu tahlilleri iyi yaptığımızda bizim ülkemizde yerli birtakım dernekler vardır. Milliyetçi Düşünce Derneği vardır fakat bunların boyutu Türkiye'den kanalize edilenlerin yanında devede kulak kalmaktadır. Fakat şimdi bütünleşme çalışması içerisindedirler. Ülkü-Bir'le Türk-Bir'le birbirleriyle bütünleşme çalışmaları girişimekte ve birbirleri ile birlikte hareket etmektedirler. Yazın Emekçileri Derneği çeşitli nedenlerle hiçbir şekilde tescil edilmiş değildir. Bu Faşist örgütlenmelerin de hiç biri bu ülkenin yasalarına göre tescil edilmiş değildir. Ülkü ocaklarının altında bir dergiden söz eder ve derginin Kıbrıs Bayisi, Kıbrıs acentesi görünümündedirler. Ama bu devleti yönetenler bu gibi derneklerin açılışına gitmekte ve onlara destek vermekteler. Bunlar açıkça toplumun gözü önünde olanlardır.

Olası bir çözüme karşı ve çözüm sonrası bu ülkeye gerçek anlamda iki tarafın emekçilerinin sol, demokrat insanların iki tarafın da katılımıyla oluşacak gerçek barış dolu Bağımsız Kıbrıs'ın yaratılmasına engel olmak ve iki toplumun üzerinde emperyalist çıkarlarının sürmesi ve kendilerine Anavatan diyen öğelerin ellerinin daima buralarda öğelerin için yani sahnenin gerisinde olan örgütlenmenin yanısıra bunlar da sahnenin önünde yerlerini almaktadırlar.

(Devamı Sayfa 6'da)

İŞTE CTP VE YENİDÜZENİN GERÇEK YÜZÜ.....

Menar Kalkanlı tesislerinde 23 Şubat'ta greve giden TARIM-SEN'E üye işçilere, düzenin ve patronların sözcülüğünü üstlenen C.T.P ve yaygın organı Yenidüzen gazetesi, her türlü karalama ve saldırıyı yapmıştır. "Sol" bir parti olduğunu her fırsatta vurgulayan, "emeğin yanında

"Yeni işçiler eğitilecek" diyorsunuz.

Hangi yeni işçiler?

Devlet destekli patronun hukuk dışı uygulamalarla içeri soktuğu çalışma izni bile olmayan kaçak işçiler mi eğitilecek? Ya dışarda 10-15 yıllık grevdeki işçiler. Onları da polis copu ile mi eğitecekler? İşsiz, aç bırakıp ülkeden göç mü ettirecekler.

olduğunu" iddia eden C.T.P gerçek yüzünü bir defa daha göstermiştir.

Menar Kalkanlıdaki greve C.T.P'nin nasıl yaklaştığını belgelerle ortaya koymak ve onları kamuoyu önünde teşhir etmek her yurtseverin, devrimcinin görevidir.

İşte grevin seyri, işte C.T.P ve Yenidüzen. Yorum okuyucunun

1- Tarih 27 Şubat Yenidüzen:

Ön sayfadan;

"Sunzest işçileri geçmişteki alacaklarını almak ve tesislerin yeni sahibi Menar şirketi ile toplu sözleşme yapmak için süresiz grevde."

"Arabulucu olarak devreye giren çalışma Bakanlığının çağrısına işveren olumsuz yanıt verdi."

Demek ki, 27 Şubat'ta C.T.P ve Yenidüzen grevin bir nedeninin de (aslında tüm nedeni) Menar patronuyla sendikanın toplu sözleşme yapma isteğidir. Çünkü önerilen ücret ve sosyal menfaatler aynı sektördeki diğer işyerlerindeki çok altındaydı. Örnek Cypruvex.

Şimdi C.T.P ve Yenidüzenin ilerleyen günlerindeki tavrını dikkatle izleyelim.

2- Tarih 1 Mart Yenidüzen

Ön sayfadan;

"Menar'da Sendika Sendikaya karşı."

"Metal-Sen devreye girerek Güzelyurt'taki Menar tesislerine işçi sağlamaya başladı."

23 Şubat'ta ücret uyuşmazlığıyla greve giden TARIM-SEN'li işçiler

29 Şubat sabahı polis destekli kaçak işçiler grevi kırıp işyerine girdi. 6 kişi tutuklandı.

29 Şubat sabahına kadar ilgili

fabrikada 1 tek Metal-Sen'li işçi yoktu.

TARIM-SEN'li işçiler ise grevdeydi. O zaman Yenidüzen soruyoruz? Hangi yasal dayanakla grevi kırdınlar kaçak, çalışma izni olmayan işçilerle sokuluyor?

29 Şubat'ta grev kırıcı işçilerin çalışma izni olmayan kaçak işçi olduklarını Çalışma Bakanlığı Müfettişleri de yarınde tesbit edip TARIM-SEN yöneticilerine grevci işçilerin önünde aktardı.

O zaman hangi sendika, hangi sendikaya karşı? Niye bu aymazlık? "Demokrasi" şampiyonluğu yapanların maskeleri bir bir düşüyor.

DEVAM EDELİM;

3- Tarih 5 Mart Yenidüzen

Ön sayfa,

"Menar tesisleri faaliyete geçmeğe hazırlanıyor."

"Yeni işçilere eğitilecek"

"Bu ne pişkinlik!"

Yüzlerce işçi günlerdir onurlarını, canlarını ortaya koyup grevde olacaklar. Polisin acımasız saldırılarına göğüs

O zaman C.T.P ve Yayınorganı Yenidüzen için önemli olan ne?

Sisteme yamalanıp, sistemden beslenme. Bunun için egemenlere-Patronlara şirin görünme.

Sonuç İşçi-Emekçi düşmanlığı yapma.

gerecekler. Sız çıkıp "Menar tesisleri faaliyete geçmeye hazırlanıyor."

"Yeni işçiler eğitilecek" diyorsunuz.

Hangi yeni işçiler?

Devlet destekli patronun hukuk dışı uygulamalarla içeri soktuğu çalışma izni bile olmayan kaçak işçiler mi eğitilecek? Ya dışarda 10-15 yıllık grevdeki işçiler. Onları da polis copu ile mi eğitecekler? İşsiz, aç bırakıp ülkeden göç mü

ettirecekler.

DEVAM EDİYORUZ;

4- Tarih 7 Mart Yeni Düzen

Orta Sayfalar, 8.-9.

Ömer Kalyoncu; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı.

"Polis, işverenin çağrısı üzerine bu iş yerine yeni işçilerin girebilmesine olanak sağlamak için Kalkanlı'daki Menar tesislerine gitti."

Evet yanlış okudunuz bu beyanatın sahibi C.T.P'li Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Kalyoncu. Grevi kıran Patron-Polis ittifakının haklılığını ve meşruluğunu söyleyen C.T.P'li Bakan'a TARIM-SEN'in onurlu, yiğit grevci

Menar grevine "CTP-TKP dalaşı" olarak bakan CTP kurmayları aslonanın işçilerin mücadelesi olduğunu görmelidir. Basit oy çıkarları uğruna varılan nokta CTP'nin iflasıdır.

işçilerinin hakkı. C.T.P'li Bakan için onlar hiç önemli değildir. Ya kendi Bakanlığının sorumluluğunda olan çalışma izni olmayan grev kırıcı işçiler. O da sayın C.T.P'li Bakan için önemli değil.

Ya grevlere polisin coplu Kalkanlı saldırısı. Yaşlı grevci kadınları yerlerde sürükleyip tutuklaması.

O.C.T.P'li Bakan için hiç önemli değil.

O zaman C.T.P ve Yayınorganı Yenidüzen için önemli olan ne?

Sisteme yamalanıp, sistemden beslenme. Bunun için egemenlere-Patronlara şirin görünme.

Sonuç İşçi-Emekçi düşmanlığı yapma.

Tarih 16 Mart C.T.P.Broşürü

Broşürün 3. sayfası TARIM-SEN'in eski alacaklarına ayrılmış. Koreli'nin ne kadar "beceriksiz" olduğu vurgulanmış.

2. sayfa;

"UBP döneminde sesi duyulmayan Sunzest işçisinin ödenmeyen hakları ile ilgili bir kez olsun eylem yapmayan, yasal yollara başvurmayan Koreli..."

TARIM-SEN'in ilgili işyerinde UBP döneminde yaptığı direnişlerde işçilerin tutuklanıp dövülmelerini C.T.P kendi arşivlerinden rahatlıkla bulabilir. Menar grevine "CTP-TKP dalaşı" olarak bakan CTP kurmayları aslonanın işçilerin mücadelesi olduğunu görmelidir. Basit oy çıkarları uğruna varılan nokta CTP'nin iflasıdır.

4. sayfa;

"Grev başlar başlamaz Çalışma Dairesi görevlendirilerek kaçak ve yasal olmayan konular üzerine gidilmiş ve eldeki yatıklar sonuna kadar kullanılmıştır."

Evet, CTP'nin talimatıyla devlet görevlileri elden geleni yaptılar. Neler mi yaptılar?

1. Greve çıkan işçilerin yerine bizzat CTP-DP hükümetinin polisi içeri kaçak ve çalışma izni olmayan işçi soktu.

2. Yasal haklarını kullanan işçileri darp eden, yerlerde sürükleyen siyasi otorite kimdi?

CTP görevini gerçekten yerine getirdi.

3. Bir iş kolunda greve giden çalışanlar başkalarının getirilip o iş yerinde çalıştırılması (grevin kırdırılması) CTP'nin asli misyonu mu?

4. sayfa "Polis grev yerine işverenin çağrısı üzerine gitmiştir. Çıkabilecek herhangi bir tatsız olayı engellemek için ordadır."

Ülkemizde polisi isteyen istediği yere çağırıp istediği gibi kullanabilir mi? Yoksa bu istek sadece patronlara mı mahsustur? Siz CTP olarak hükümet ortağınız mı? Yoksa Patagonyanın Mahalle Muhtarınız mı? Hükümet etme "Hükmetme" değil midir? Çıkabilecek "Tatsız olay" nedir? 15 yıllık işçinin emeğini, işini koruması mı? Siz 300 polisi patronun emrine vereceksiniz sonra çıkabilecek "Tatsız olaydan" sözedeceksiniz. Kıbrıs emek mücadelesi tarihine CTP'nin bu tavrı kara bir sayfa olarak geçecektir.

Menarın Devlete Verdiği Çek Karşılıksız Çıktı.

Hükümetin desteğiyle Menar Ltd.'e satılan Sunzest tesislerinde işçilere yapılanlar hala taptaze belleklerde. Grev devam etmektedir. Polisinin işçilere yaptığı zorbalık devletin gerçek yüzünü göstermiştir. Bu koşullar yaşanırken Menar patronunun devlete ödeyeceği taksit karşılığı verdiği 5 Milyarlık çek karşılıksız çıktı. Buna hiç kimse şaşmamalı. Çünkü "aslan C.T.P-D.P hükümeti" işçiye cop, tutuklama "kıyağı" çekerken patrona da "çek kıyağı" çekmektedir. Haberin yazıldığı gün olan 29.3.96 tarihinde 5. gününe giren karşılıksız çek olayına hükümetten hiç yanıt gelmemiştir. Acaba Menar patronunu, "çek kullanmaktan men edilenler" listesine girecek mi?

Menar tesisleri hızla faaliyete geçmeye hazırlanıyor

Yeni işçiler eğitilecek
Menar'da sendika sendikaya karşı

● Metal-Sen devreye girerek Güzelyurt'ta
● Tarım-Sen üyelerinin eylemi dün hasar verdikleri ve kasten yoluyla tutuklandı (Gülz BAYKENT ve Ha

YAZIN EMEKÇİLERİ DERNEĞİ'NDEN HABERLER

YED TÜM GÜCÜYLE MENAR GREVİNİ DESTEKLEDİ

Mart ayında YED'nin çalışma gündeminin hemen hemen tümünü Menar grevi ve Genel Uyarı Grevi işgal etmiştir. Dernek tüm gücünü grevleri desteklemeye ayırmıştır. Bölgedeki diğer demokratik kitle örgütleri, GASAD, Akçay K.S. Derneği ve Alternatif Yazın Dergisi ile birlikte grevi destekleyen bir bildiri yayınlayıp dağıtmıştır. Dernek üyeleri sürekli ve düzenli olarak grev yerine gidip grevci işçilere destek vermişlerdir. Polisin saldırısı üzerine işçilerle omuzomuzaya direnen üyelerimizden birisi tutuklanmıştır. Dernek Yönetim Kurulu ve üyelerinin de katıldığı "Tarım-Sen Dayanışma Komitesi" oluşturulmuştur. Bu Komite üzerinden bir bildiri yayınlanıp dağıtılmış ve 9 Mart'ta da grev yerinde bir "Dayanışma Konseri" düzenlenmiştir.

8 MART KUTLANDI

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü dolayısıyla YED 9 Mart tarihinde her kesimden kadınları davet ederek YED lokalinde Kadın sorunlarını içeren bir toplantı yapmıştır. Toplantıya işçi, öğrenci, memur, ev hanımları ve diğer emekçi kesimlerden kadınlar katılmıştır.

Yapılan sohbet ve tartışma konuları, kadın sorunlarını oluşturan; geçmişten günümüze evlilik, evlilik öncesi ve sonrası, aile içindeki kadının yeri, verilen cezalar, iş gücü olarak kadının topluma ve aileye olan katkısı ve ev içerisindeki sorumlulukları ile eşlerle ilişkileri tartışıldı.

Toplantı sonucunda katılımcıların da ortak kararı ile bundan sonra ayda bir kez bu toplantılar düzenli olarak yapılacaktır. İkinci toplantı 6 Nisan 1996 tarihinde saat 14:30'da yapılması kararlaştırıldı. YED olarak tüm duyarlı kadınlarımızı 6 Nisan'da YED lokalinde görmek istiyoruz.

YAZIN EMEKÇİLERİ DERNEĞİ 2. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILIYOR

YED Yönetim Kurulu 12 Mart 1996 tarihinde yapmış olduğu olağan toplantısında YED 2. Olağan Genel Kurulu'nun 31 Mart 1996 tarihinde Dernek Lokali'nde saat 10.30'da toplanmasına karar vermiştir. Bu amaca yönelik olarak tüm üyelere davetiye gönderilmiştir.

Olağan Genel Kurul şu gündemle toplanacaktır:

1. Açılış
2. Divan Kurulunun oluşturulması
3. Faaliyet Raporu'nun okunması ve tartışılması
4. Mali Rapor'un sunulması ve aklanması
5. Üyeliklerin görüşülmesi
6. Karar tasarıları
7. Yönetim Kurulu üyelerinin seçimi
8. Kapanış

DR. AHMET CAVIT AN TEHDİT EDİLDİ

Ey Ahmet Cavit AN!

Türk Ordusu'nun KIBRIS'ta işgalci olduğu görüşünü savunmakla neye hizmet ettiğini hiç düşündün mü?

- Mevcut koşullarda Türk Ordusu'nun çekilmesi halinde neler olabileceğini hiç düşündün mü?

- Rumlar çok iyi niyetli, kucak açmış KIBRIS'ı bizimle paylaşmak istiyor da bunu Türk Ordusu mu engelliyor?

- Yoksa sana göre KIBRIS bir mutluluk adasıydı da Türk Ordusu onu bölerek kötülük mü yaptı?

Bu sorulara samimiyetle cevap ver! Yaptığın konuşmalarla neye hizmet ettiğini iyi hesapla! Çünkü bu halk senin gibi geleceğini riske sokmak isteyenlere karşı daha fazla tahammül gösteremeyebilir.

Bir halkın güvenliğini tehlikeye düşürecek görüş ve öneriler dünyanın hiçbir yerinde hoşgörü ile karşılanamaz. Boşuna uğraşma, nehirleri tersine akıtamazsın ama o nehrin içinde kolayca boğulursun!

Dünya ve KIBRIS gerçeklerini iyi tahlil et! Bundan böyle toplumun beklentilerine cevap verecek görüşleri seslendirmeye çalış, yoksa bu halkın sabrı sınırsız değildir.

Bu gibi davranışlarla kendi sonunu kendin hazırlama!

Bir Grup Vatansaver.

Yukarıdaki mektubu, kırmızı mürekkeple adının yazıldığı bir zarf içerisinde, 10 Mart 1996 Pazar sabahı saat 9'da işyerimin kapısı altından atılmış olarak buldum. Bu mektubu bana gönderenleri, dünya kamuoyu önünde kınıyorum. BM Kıbrıs Barış Gücü, Uluslararası İnsan Hakları Dernekleri ve ilgili diğer makamları durumdan haberdar ettim. Düşünce, Söz ve Anlatım Özgürlüğünden yana olan bütün kişi ve kuruluşları bu çağdışı mektubu kınamaya çağırıyorum.

Dr. Ahmet Cavit An

11 Mart 1996

Lefkoşa

YED: "FAŞİST TEHDİTLERE BOYUN EYMEYELİM"

Dr. Ahmet Cavit An'ın görüş ve düşüncelerinden dolayı tehdit eden "bir grup vatansaver" imzalı karanlık güçler, halkımıza korku salmaya çalışmaktadır. Dr. Ahmet Cavit An'ın sırf görüşlerinden dolayı tehdit edilmesi Kıbrıs'ın Kuzeyinde demokrasi ve insan haklarının ne boyutta olduğunun en iyi göstergesidir. Sistemden beslenen bu çıkarıcı, karanlık odaklar hiç bir zaman başarıya ulaşamayacaklardır. Ülkemizin aydın, demokrat emekçileri bu saldırıyı geri püskürteceklerdir. Kendilerini ortaçağın engizisyon mahkemesi gibi görenler, halkın mahkemelerinde bir gün hesap verirler.

Dr. Ahmet Cavit An'ın ve hiçkimsenin görüş ve düşüncelerinden dolayı tehdit edilmesi asla kabul edilmeyecektir. Doğru olan her düşüncenin özgürce ortaya konması ve örgütlenmesidir. Tersisi ise faşizmin postal sesleridir.

Yazın Emekçileri Derneği
Yönetim Kurulu

FAŞİZM...

(Baştarafı Sayfa 4'te)

Bu ülkede 1990'larda bombalar patladı, patlayanlar oldu patlamayanlar oldu. Çeşitli tehtitler yayıldı bunları yapanlar konturgerillalardır diyoruz. Artık konturgerillaya gerek yoktur, onların görevini yapanlar vardır. Bunların yerine Faşist örgütlenmeler bu görevi, bu misyonu üstlenmişlerdir. Dolayısıyla bundan sonra konturgerilla diye devletin perde gerisindeki gücünü bunlar yerine getirecektir. Ve toplumda Sağ-Sol çatışmasıdır diye geçirilecektir. Bunlara dikkat etmek gerekir. Solun yeniden kendini toparlaması, temel gelişkiyi ortaya koyarak ve hangi fraksiyonda olursa olsun bir asgari müşterekte birleşerek yeniden SOSYALİZM, BİLİMSEL SOSYALİZM için uğraş vermek gerekmektedir.

6 MART GENEL GREVİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

6 Mart Çarşamba günü ülke genelinde 21 sendikaya bağlı binlerce kamu emekçisi ve kit çalışkanı bir günlük genel grev uyguladı. Genel grev günü Lefkoşa'da 21 sendikaların ortaya koyduğu miting ülke tarihinde bir dönüm noktası oldu.

Genel greve ve mitinge katılım ve coşku yüksek oldu.

Tıpkı Menar grevinde olduğu gibi ücret antlaşmazlığı ile yola çıkan sendikalar, taleplerine politik bir içerik kattılar. Ülkenin yaşadığı süreci değerlendirdiler. Özellikle T.C. dayatmalı "özelleştirme" ve "sosyal hakların budanması" noktası çalışanların öfkesini doruğa çıkardı.

Miting'de konuşan bazı sendika yöneticileri T.C. elçisinin S.T.F.A. konusunda takındığı tavrı sert bir dille eleştirdiler.

Kıbrıs Türk Petrolleri, Sunzest,

Cypruvex, Havayolları, Kıb-Tek gibi kuruluşların peşkeş çekilmek istenmesine karşı çıktı. "Bu ülkede hükümet varsa neden elçi bu ülkeye müdahale ediyor" dendi. "Soruyoruz T.C. elçisi, Elçi mi?, yoksa Vali mi?" sloganları haykırıldı.

Yaşanan bu süreçte çalışanlar belki kısa vadede ekonomik çıkarlarını koruyamayacaklar. Fakat sorunun kaynağının ne olduğunu, müdahalelerin ne boyuta vardığını çalışanlar kavradı.

Şimdi yeni grevler direnişler kapıda. Sendika yöneticilerinin "kararsızlığı" ve "pasifizmi" mücadeleyi soğutmaya yetmeyecektir. Çünkü yeni ekonomik ve siyasi krizler kapının eşliğinde durmaktadır.

Süreç bu yolda ilerledikçe 6 Mart'lar kaçınılmazdır.

TC KARAR VERDİ:

ELEKTRİK STFA'DA

Gazetemizin Mart sayısında ülkemizin, DP-CTP hükümeti tarafından "ACELE SATILIK" ilan edildiğini duyurmuştuk. Bunu duyan TC yetkilileri, başbakanlık Kıbrıs İşleri Müşaviri Büyükelçi Salih Zeki Karaca ile STFA yönetim kurulu başkanı Mükrem Erkin ve yönetim kurulu yönetici üyesi Gültekin Türkoğlu'ndan oluşan bir heyeti K.K.T.C'ye göndererek TC Lefkoşa Büyükelçisi

Aydan Karahan himayesinde düzenlenen bir basın toplantısıyla K.K.T.C elektrğine talip olduklarını açıkladılar.

Karahan TC'nin her alanda olduğu gibi elektrik alanında da K.K.T.C'ye yardımcı olmaya çalıştığını ve STFA'yı önerdiğini belirtti. Karahan ayrıca "Kıbrıs Türk'ü bugüne kadar santrallerde çalışmadı. Herkesin herşeyi bilmesine imkan yok ve bunda utanılacak bir durum yok. Tek gayemiz Kıbrıs Türk toplumuna her zamanki gibi yardımcı olmak ve en iyi hizmeti vermektir." dedi.

Karahan'ın hakkı var, narenciyeyi işletmeyi de bilmediğimizden Sunzest işletmeleri TC'li Menar şirketine peşkeş çekildi ve Kıbrıs Türk'ü narenciye işinden anlamadığı için kapı önüne kondu. Yerlerine de narenciye işinden çok iyi anlayan kimseler taa Türkiye'den gemilerle K.K.T.C'ye taşındı.

Ne diyelim, suç hiç bir şeyden anlamayan Kıbrıs Türk'ünde mi, yoksa tek derdi biz Kıbrıs'lılara yardım etmek olan TC yetkililerinde mi?

Bu durumda, geriye bir tek sektör kalıyor TC yetkililerinin yardımcı olmadıkları: K.K.T.C BAKANLAR KURULU. Onların da bu işden anlamadıkları ortada değil mi?

Haydi TC yetkilileri görev başına. İŞLERİ DEVRALACAK BİR ŞİRKET DE BAKANLAR KURULU İÇİN BULUN DA BU İŞ TAMAMLANSIN.

"BU MEMLEKET BİZİM"

Mitingi Yapıldı

23 Mart Cumartesi günü Güzelyurt'ta Tarım-Sen'e bağlı işçiler ve emekçi halkımız bir miting düzenlemiştir.

Miting, 11.00'de yürüyüş korteji ile başladı. Yaklaşık 800 kişilik kortej alkışlarla, sloganlarla miting alanına ulaştı. İşçilerin yaşadığı dram bu

mitingde öfkeye dönüştü. İşçiler devlet baskımının vardığı boyutun "faşizmin kendisi" olduğunu gördü. Bu nedenle gerek kortejde, gerekse mitingde en çok kullanılan slogan "KAHROLSUN FAŞİZM" olmuştur.

Miting'de yapılan

konuşmalarda ülkemizin ve emekçilerin içine düştüğü trajedi vurgulanmıştır.

"BU MEMLEKET BİZİM" sloganı mitingin ana teması olmuştur.

Bu mitingde grevci işçilerle emekçi halkın çok güzel dayanışması yaşanmıştır.

St. Barnabas'ta Neler Oldu?

14 Mart perşembe akşamı saat 19.00'da St. Barnabas ikon müzesine gelen 15 kişilik silahlı grup, bekçileri bir odaya kitledi. St. Barnabas ikon müzesine yapılan bu baskın gerek yurt içinde, gerekse yurt dışında büyük yankı yaratmıştır.

Ülkemizde daha önce de eski eserlere yapılan saldırı ve talan hatırlandığı zaman, bu olayın da sis perdesinin arkasındaki GERÇEĞİ bilmek herkesin hakkıdır.

Basına yansıyan bilgilere ve kamuoyuna yansıyan iddialara göre bu mafya türü saldırıda sivil savunma aracı ve asker kıyafetli kişiler fiilen bulunmuştur. Bu kişilerin sevk ve idaresini ise yüksek rütbeli bir komutanın yaptığı iddia edilmektedir. Üstelik bu baskının yapıldığı gece ülke genelinde tüm polis birimlerinin "asayiş" ve "aramaları" mevcuttu.

Bu 15 kişilik "çete" silahlı olarak St. Barnabas'ı basarken, silahlı bekçileri etkisiz hale getirirken, ülkede de sözde "asayiş" denetimi vardı. Bu ne tezatlık!

Olayın üzerinden 5 gün geçtikten sonra Hakkı Atun bu olayın "bir güvenlik operasyonu" olduğunu açıklıyor. Bu açıklama tam bir karamazlık konusu oldu. Hükümetin hiç bir "yetkilisinin" haberi olmadan "operasyon" yapılması "yetkililerin" "yetkilerinin" sınırını ortaya koymaktadır. Ne acıdır ki, bu mafya türü çetecilik yine Kıbrıs Türkü'nün yanına kalacak. Çünkü "sivil otoritenin" otoritesi "park cezası" yazacak kadar bir alan içinde dönüp durmaktadır.

OKUYUCUDAN GELEN

Biz insanlar kullanılıyor. Ne yazık öyle bir toplumda yaşıyoruz ki yeteneklerimizi ortaya koyma imkanımız olmadığı gibi, sağolsunlar bizi köreltmek için ellerinden gelenleri de yapıyorlar. Öyle bir sistem içerisindeyiz ki beynimize zincir vurup düşünmemizi engellemek istiyorlar. Amaçları bizi koyun gibi gütmek...

Bizler koyun değiliz ve güdülmeyeceğiz! Düşünmemize hiç kimse engel olamaz. Yaşamak zorunda olduğumuz bu "toplumu" şiddetle eleştiriyorum. Lütfen "insan" olmayı da hatırlayıp kendimize gelelim. Düşünün bir kere, bugüne kadar kendiniz için insanlık için ne

yaptınız. Geçmişe baktığınız zaman sadece boşa geçen bir kaç yılı mı hatırlıyorsunuz. Yoksa itina ile değerlendirdiğiniz yıllardan gurur mu duyuyorsunuz? Kullanılmak istemiyorsanız artık kara gözlükleri çıkarıp dünyaya geniş ufuklardan bakmaya çalışın. O zaman siz de hayatın daha anlamlı ve yaşamaya değer olduğunu anlayacaksınız.

Bizler düşüncelerimizi söyleyebilece kadar cesareti bile kendimizde bulamıyorsak, bu sadece bizim zayıflığımızı ve yenilgimizi gösterir. Haklarımız elimizden alınıyorsa, bize kötü davranılıyorsa ve hala biz sesimizi çıkarmadan herşeye

boyun eiyorsak bizi kullanmak isteyenlere YALDIZLI DAVETİYEYİ elimizle vermişiz demektir. Sizi sizden iyi tanıyan ve yönetmeye çalışan bu insanlar da kim! Kendilerinde bu hakkı nereden bulmuşlar?

Hepimiz biliyoruz ki YAŞAMAK kuru bir soluk almaktan ibaret değildir. YAŞAMAK düşünmek, konuşmak, hissetmek, öğrenmek, üretmek, DİRENMEKTİR. Bizi köreltmeye çalışan insanlara DUR demeli, ÖZGÜRCE YAŞAMAK İÇİN MÜCADELE ETMELİYİZ.

Genç Liseli.

ANKA KUŞU

A. Savaş

MENAR DİRENİŞİ... C.T.P VE YENİ DÜZEN

29 Şubat - 1 Mart günlerinde Güzelyurt Menar işletmesi önünde meydana gelen olaylar Güzelyurt halkının malumudur. Yaşananları bu bölge halkına anlatmak gerekmez.

Olaylar basın yoluyla bölge dışında yaşayanlara da duyurulmuştur. Bahsi geçen günlerde Ortam ve Yeni Düzen gazetelerini okuyanlar olaylardan haberdar olmuşlardır muhakkak. Sosyalist GERÇEK de Mart sayısının birinci ve ikinci sayfalarında olaya geniş yer vermiş, yaşananların kamuoyu tarafından öğretilmesi için gayret göstermiştir.

2 Mart günü Güzelyurt bölgesini gezip halkın "dertlerini dinleyen" CTP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Talat, namı diğer Talat Paşa, kendisine verilen gazetemize bakarak şöyle buyurmuş:

-Sosyalistler doğruları yazar, hani dayak yiyenler nerde?

Yani Talat Paşa, Menar'da işçilerin polis tarafından dövülmediğini, bunun bizim uydurmamız olduğunu ima etmeye çalışmıştır.

Talat Paşa'nın hakkı var, Niye mi? Çünkü o, sadece Yeni Düzen okuyor. Nerden öğretilsin polisin erkek kadın demeden işçileri coptan geçirdiğini, onları yerde sürüklediğini... Ya tutuklanan 28 işçi? Onun da nedenini Yeni Düzen'den öğrenmiştir Talat Paşa; "şirkete işçi getiren bir özel araca vurarak 7 milyon 200 bin TL tutarında zarara yol açan 5 kişi ile, arabası ile yolu kasti olarak tıkayan bir kişinin tutuklandığını..."

İşte Yeni Düzen'in polisin ağzından verdiği tutuklama gerekçeleri. Talat Paşa'nın "Sosyalist" gazetesi Yeni Düzen doğruları böyle söylüyor.

1 Mart tarihli Yeni Düzen gazetesini okuyup da hayrete düşmeyecek sağduyu sahibi tek Kıbrıs'lı Türk'ün var olacağına

ihtimal vermiyorum. Niye mi? Çünkü 1 Mart tarihli Yeni Düzen gazetesi Ticaret Odasında "grev yaptı" gerekçesiyle 8 işçinin işine son verilmesini "YASALAR ÇİĞNENDİ" manşetiyle, hem de sayfanın üçte birini kapsayacak şekilde verirken Menar'daki olayları "Menar'da sendika sendikaya karşı" başlığıyla vererek sorunu iki sendika arasında bir sorunmuş gibi yansıtmaya çalışmıştır. Yeni Düzen, Menar genel Müdür Muavinisi Doğan Erol'un "Menar tesislerinde artık Metal-Sen'in yetkili sendika olarak gördüklerini ve dün işe aldıkları işçilerin de bu sendika üyesi veya bu sendika tarafından sağlanan işçiler olduğunu" söylediğini yazarken (Yeni Düzen, 1 Mart) "yetkili sendika'yı" belirleme hakkının işverene değil, o işyerinde yıllardır çalışan işçilere ait olduğunu aklına bile getirmemiş, dolayısıyla ne Tarım-Sen Başkanı Koreli ne de Tarım-Sen'li işçilerle konuşma gereği duymamıştır. "Sosyalist Gazetecilik" gereği "doğruları" yazmak dediği bu olsa gerek Talat Paşa'nın...

Son olarak, Talat Paşa, eğer Menar'da işçilerin polis tarafından coplanıp coplanmadıklarını, yerlerde sürüklenip sürüklenmediklerini çok merak ediyorsa Harun Denizkan'ın (Yeni Düzen muhabiri) çektiği ve Yeni Düzen arşivine saklanan fotoğraflara bir göz atsin ve yazı işleri sorumlusuna bunları niye yayımlamadığını sorsun, belki gerçekleri öğrenir...

Yoksa, tüm bu gerçekleri ta başından biliyor da "Sosyalist gazetecilik" uğruna "doğruları" yazmayı mı yeğlediniz???

Boşuna dememişler "gelen gideni aratır" diye...

Özker Hoca'nın "kamu politikası" gitmiş, Talat Paşa'nın faşist politikası gelmiştir.

İşte CTP'nin Yeni Düzen'i !!

BAŞYAZI...

(Baştarafı Sayfa 1'de)

kuralı çiğneyerek, STFA yetkilileri ile basın toplantısı düzenleyerek halkı baskı altına almaya çalışabilmektedir. DP-CTP hükümeti ise bu duruma sesini dahi çıkaramamıştır. "Emekten yana", "sol" parti CTP'nin egemeler tarafından bu dönemde hükümete monte edilmesi rastlantı değildir. CTP'nin, yani "sol"un, da desteğiyle entegrasyon tamamlanacaktır! Görülüyor ki, egemelerin CTP'ye yüklediği

görevi CTP fazlasıyla yerine getirmektedir.

Halkımızın bu dönemi çok iyi değerlendirmesi gerekmektedir. Halkımız ülkesine sahip çıkmalıdır. Maskeler düşmüş, dostun, düşmanın gerçek yüzleri ortaya çıkmıştır. Egemenlere ve işbirlikçilerine karşı işçi sınıfımız ve emekçi halkımız sınıflarını sıkılaştırmalıdır. Kendi sınıf politikalarını, sosyalist politikaları gündeme dayatma zamanı gelmiştir.

**YED YÖNETİM VE
YAZI KURULLARI
ORTAK AÇIKLAMASI:**

GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANAMAZ!

Değerli okuyucu,

Gazetemiz, Sosyalist GERÇEK'in elinizdeki 3. sayısını sizlere ulaştırmanın coşkusunu yaşıyoruz bugün.

Bu coşku ve gururu, Yazın Emekçileri Derneği Yönetim Kurulu, Sosyalist GERÇEK Yayın Komitesi ve Yazı Kurulu olarak bizlerden fazla emeği geçen siz gazete yazar ve çizerlerimizin; Birinci sayımızı (600 adet basılmıştı) ikinci baskı yapmayı düşündüren, ikinci sayımızı (800 adet basılmıştır.) kısa bir zamanda neredeyse tüketen siz okuyucularımızın hakettiğine inanıyoruz. Sizler, gazetemizi sadece okumakla kalmayıp haber, makale ve şiirlerinizle desteklemiş, dağıtımında bu denli aktif rol almamış olsaydınız bu gazete 3. sayısına bu şevk ve coşku içinde ulaşamazdı.

Yazın Emekçileri Derneği Yönetim Kurulu olarak bizler, bir gazete çıkarmayı düşündüğümüz ilk andan itibaren bunun kitlelerce sahiplenildiği oranda; gazete okuyucusunun gazetenin bir muhabiri, makale yazarı, araştırmacısı, çizeri, ve propagandacısı, dağıtıcısı olduğu oranda adına layık bir gazete olabileceğinin bilinci içerisinde hareket etmeye çalıştık.

Bu bilinç ve inançla birinci sayımızda, şöyle diyorduk:

“Sosyalist GERÇEK, şimdilik ayda bir yayımlanacaktır. Sosyalist ilkeler temelinde olmak kaydıyla, görüşlerini ve fikirlerini ortaya koymak isteyen herkese sayfaları açık olacaktır.

Tüm sosyalistlere, devrimci ve ilerici kesimlere, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza, yaşanmakta olan bu kokuşmuş düzende ezilen tüm kesimlere Sosyalist GERÇEK'e sahip çıkmaya, onu benimsemeye ve desteklemeye çağırıyoruz.

Sosyalist GERÇEK sizlerindir. Geliniz Sosyalist GERÇEK'e birlikte sahip çıkalım, insanın insan tarafından sömürülmediği, sınıfsız toplumu yaratmak için birlikte mücadele edelim.”

(Sosyalist GERÇEK, Başyazı, sayı 1)

Aynı yaklaşımı 2. sayımızda da sürdürdük:

“Okuyucularımızdan ve tüm sosyalist, devrimci ve ilerici çevrelerden eleştiri ve görüşlerini Sosyalist GERÇEK'e yazmalarını bekliyoruz.”

(Sosyalist GERÇEK, Başyazı, sayı 2)

Bu anlayışımızı pratiğe dönüştürüp gazete sayfalarımızı devrimci kitlelerin görüş ve öneri ve eleştirilerine açık tuttuk.

Bu bilinç ve pratik içinde çalışmalarımızı sürdürürken bir dizi saldırı ve karalamalarla karşılaşacağımızın da bilincindeydik. Bu eşyanın tabiatı gereğidir. Biz siyasi bir kavgaya girdiğimiz, bu kavganın da sarsılmaz bir bilinç çelik gibi bir direngenlik ve özverili bir dayanışmayı gerektirdiğinin de çok iyi farkındayız.

MEYVE VEREN AĞAÇ TAŞLANIR

Alternatif Yazın UYANIŞ isimli derginin 16. sayısında D.Okan imzalı dernek Yönetim Kurulumuzu, Yazı Kurulumuzu ve bazı dernek üyelerimizi hedef alan bir “eleştiri” yazısı yayımlandı.

Yazıda, özet olarak, şu görüşler savunuluyor:

1- “Derneğimizin yayın organı olarak hayata geçen Sosyalist GERÇEK gazetesini buruk bir sevinçle karşılıyorum. Niçin buruk bir sevinç? Çünkü tüm üyelerimizi ve devrimci demokrat-sosyalist çevreyi kucaklaması gereken dernek gazetemizin, sadece belli görüşleri paylaşan üç-beş arkadaşın gazetesini olma ve devrimci-sosyalist hareketi bölme riski taşıdığı için buruk.

Yazın Emekçileri Derneği'nin ileriye dönük örgütlenme çalışmalarında derneğin gelişmesinin önünü tıkayan bir araç konumuna girebileceği için buruk.” (A.Y. UYANIŞ, D.Okan, DoğrusuBudur Artık Bölünerek Çoğalmak İstemiyoruz...)

Arkadaşımız kendisine burukluk veren bu endişelerinin gerekçelerini de şöyle dile getiriyor:

“Yeni oluşan Yönetim Kurulu bir yayın organı çıkarma kararı alır. Bir iki ay bunun çalışmaları sürer. Kendi içerisinde görev bölümü yapar, bir yayın kurulu oluşur, sayfalar bölüşülür. Bu aşamaya kadar yapılan hazırlık çalışmalarından ben ve birçok dernek üyesi arkadaş bilgilendirilmez hatta dışlanır. Sadece bana son bir toplantıda ne yazacağım sorulur. Benim dışımda ise hiç bir Alternatif Yazın yazarı ve dernek üyesi arkadaşla bir şey söylenmez.

Halen Alternatif Yazın yazarı dergisinin tüm yazım ve basımı ile ilgilenen İbrahim Çangar arkadaşla hiç bir şey teklif edilmez, hiç bir yardımlaşma talebinde bulunulmaz. Ayrıca Yeni Düzen'in eski köşe yazarlarından ve halen Alternatif Yazın yazarı ve dernek eski genel sekreteri Hasan Fadil arkadaşla ve bir dizi yazarımız ile dernek üyemiz gazete çalışmasından dışlanır. İki üç ay önce alınan ortak çalışma kararlarının hiçe sayılarak Alternatif Yazın yazarı ve aynı zamanda dernek üyesi bir kısım arkadaşın, ben de dahil, tüm bu çalışmalardan dışlanması sağlıklı bir gelişme olarak değerlendirilemez.

(...)

Sevincimin burukluğu bundan kaynaklanmaktadır. Sevincimizi coşkuyla dönüştürecek yapılan hataların düzeltilmesi ve en geniş devrimci, demokrat-sosyalist çevreyi birleştirecek bir dernek çatısı altında ve gazetede birlikte mücadele dileği ile hepimiz MERHABA”

(A.Y. UYANIŞ, D. Okan, a.d.e, sayı 16)

Arkadaşın son cümlesine, dileğine katıldığımızı vurgulayarak yazdıkların incelemeye başlayalım.

Her şeyden önce, yazarımız DOĞRULARI SÖYLEMİYOR ÇÜNKÜ;

1- Gazete çıkarma fikri ve çalışmaları hiç bir dernek üyemizden GİZLENMEMİŞTİR. Dolayısı ile HİÇBİR dernek üyesi bu çalışmalardan dışlanmamıştır. Dışlamaya da kimsenin hakkı yoktur.

Ama eğer, bu dernek üyeleri iki-üç ay, mazaret bildirmeden, derneğe uğramaz, dernek toplantılarına, seminerlerine ve diğer faaliyetlerine katılmazsa, onlar kendi kendilerini dernekten ve dolayısı ile de dernek faaliyetlerinden DIŞLAMIŞ

olurlar.

Eğer kendi kendilerini bu toplantılardan DIŞLAMIŞ olmasalardı ki, D. Okan'ın “Bir iki ay bunun çalışmaları sürer” dediği çalışmalar derneğe gelen tüm üye ve üye olmayan kişilerin gözü önünde yapılmakta idi - bu çalışmalardan haberi olacak ve doğal olarak çalışmaların bir parçası haline gelmiş olacaktı.

Nitekim bu toplantılardan birinde bulunduğu için D. Okan bu çalışmalardan haberdar olmuş, basım evi konusunda görüşü sorulmuş, o da “biz A. Yazın'ı (...) da basıyoruz, gidip bir görüşün” önerisini yapmıştı.

Aynı toplantıda kendisinden yazı istenmiş, o da “yazarım” demişti.

Sanki bu arkadaşlar toplantılara katılmışlar, derneğe uğramışlar da gazete çalışmaları onlardan gizlenmiş, dışlanmışlar. D. Okan bu sahte senaryoya neden ihtiyaç duyuyor? Bunu anlamak mümkün değildir.

Kaldı ki, yazdıklarından, arkadaşın sürecin taa başından haberi olduğu anlaşılıyor.

Belli ki BİRİ(LERİ), “biz saklıyoruz” da O(NLAR) “arkadaşlarını” bu “sakladıklarımızdan” haberdar etmiş(ler). Aksi takdirde, D. Okan “yeni oluşan Yönetim Kurulu bir yayın organı çıkarma kararı alır. Bir iki ay bunun çalışmaları sürer. Kendi içerisinde görev bölümü yapar, bir yayın kurulu oluşur, sayfalar bölüşülür.” diyebilecek kadar detayı nereden öğrenmiştir? Açıkcası, arkadaş ve diğer arkadaşlar gelişmelerden haberdar olmalarına rağmen, üye sorumluluklarını yerine getirmemiş; toplantılara katılıp görev üstlenmemiş, her nedense kendi kendilerini bu çalışmalardan dışlamak ihtiyacını duymuşlardır. GERÇEK BUDUR!

Üye görev ve sorumlulukları gereği, çalışmalara katılmadıkları, görev üstlenmedikleri için Yönetim Kurulu onları eleştireceğine, D. Okan kalkmış Yönetim Kurulunu eleştiriyor...

Ne demişler, “ÇABUK HIRSIZ EV SAHİBİNİ BASTIRIR.”

Biz Yönetim Kurulu olarak Alternatif Yazın'da emek harcayan arkadaşların, (en azından bir kısmının) yükledikleri sorumlulukların ve bu sorumlulukların onların tüm zamanlarını aldığını çok iyi farkındayız.

Özellikle gazeteyi çıkarmaya başladığımız andan itibaren bunu çok daha iyi anlamaya başladık. Ama bu bizim suçumuz değildir.

Bu işler özveri işidir. Bu özveri olmasa ne Alternatif Yazın çıkabilir ne de Sosyalist GERÇEK. Bu anlayışla biz, bu güne dek bu arkadaşların dernek çalışmalarına gerektiği şekilde katılmamalarını anlayışla karşılamaya, eleştirmemeye özen gösterdik.

Ama tüm bu inkar edilemez gerçekler ortada iken bu arkadaşlar kalker ve kendilerini dışladığımızı iddia ederlerse, en hafif ifadeyle, haksızlık etmiş olurlar.

Bu yaklaşım, Yönetim Kurulu olarak, arkadaşların dernek faaliyetlerine diğer üyeler gibi katılmalarını, görev ve sorumluluk yüklenmelerini; gazeteye eleştiri ve görüşlerini ulaştırmalarını beklediğimizi bir kez daha hatırlatarak geçiyoruz...

2. Aynı yazıda D. Okan şöyle diyor:

“1 Mayıs günü dernek binamızın açılışı ile büyük bir adım atılmış, işin zoru başarılmıştı. Dernek binamızın 1 Mayıs gibi bir günde açılmış olmamız bizim için ayrı bir anlam ifade ediyordu. Bizim için sevinçli bir gündü. Açılış konuşmasına kadar her şey iyi gitmişti. Ne olduysa açılış konuşmamda Dernek-Dergi ilişkileriyle ilgili söylediklerimle başladı. O güne kadar dernek kurma çalışmalarına filen katılmayan Mustafa Onurer arkadaş Dernekle-Derginin birlikte anılmasına karşı çıkıyor ve Dergi ile derneği karşı karşıya getiriyordu. Dernek-Dergi ilişkilerine itiraz eden ve Dergi ile Derneğin tamamen ayrı olduğunu, hiç bir ilişkileri olmadığını iddia eden arkadaş, (Bugün yeni Yazı Kurulu çizgisini temsil ediyor) derneğin isminin niçin Yazın Emekçileri Derneği olduğunu her halde düşünmemiştik.(...)

Olay bunla da kalmıyor Yazın Emekçileri Derneği Yönetim Kuruluna seçilen arkadaşların bir çoğu da Yönetim kuruluna seçildikleri ve temsil ettikleri derneğin isminin Yazın Emekçileri Derneği olduğunu unutmuş görünüyorlar. Üstelik bu ismin niçin konulduğunu çok iyi bildikleri halde.(...)

Yazın Emekçileri Derneği ismi varolan bir hareketi (Alternatif Yazın) bölmek, hatta daha da büyütüp geliştirmek için seçilmişti. Var olan süreçte bölünme lüksüne sahip olmadığımız için seçilmişti. En geniş devrimci çevreyi harekete katabilmek için seçilmişti.”

(D. Okan, age)

İşte bu bölüm nedeniyle, bu yazıyı Sosyalist GERÇEK'te yayımlamadık ve arkadaşla bunu açıkça bildirdik.

Bize göre, bu bölüm, sorunu “kişisel” bir sorun derekesine indiren ve devrimci harekete kesinlikle olumlu bir katkı yapmayan tersine zarar verici bir olgudur. Bizim sorunumuz tek tek kişiler değil, siyasi - ideolojik yaklaşımlardır.

Arkadaşla, bu bölümü yeniden düzenlemesini; yazısını “kişisellikten” arındırmasını önerdik. O ise, önerimizi reddettiğini bile bildirmeden yazısını Alternatif Yazın'da yayımlama yoluna gitmiştir. Ne diyelim, bu onun en doğal hakkı, ama böylesi “kişisel” sürtüşmelerin ne boyutlara varabileceğini ve ne denli zarar verici olabileceğini çok iyi bilen Sosyalist GERÇEK Yazı Kurulu'nun da böylesi yazıları yayımlamama hakkı var. Arkadaş kişilerle değil de, savundukları görüşlerle uğraşsa hem kendine, hem derneğimize ve hem de devrimci harekete daha yararlı katkılarda bulunacağına inanıyoruz.

YED

Yönetim ve Yazı kurulları

ÖZÜR

İkinci sayıda okuyucuya ulaştırılan “Dünden bugüne Kadın Sorunu” başlıklı yazının devamını teknik bir arıza sonucu yayımlayamadık. İleriki sayılarımızda bu dizi yazımıza devam edeceğiz.

İŞTE MENAR GERÇEĞİ...

Sayfa 3'ten devam...

Cemal Toksöz İle Söyleşi

S.G. İsmi öğrenebilir miyim?

Cemal Toksöz.

S.G. Kaç yıldır bu fabrikada çalışıyorsunuz?

C.T. 1989'dan beri çalışıyorum.

S.G. Fabrikadaki göreviniz nedir?

C.T. Operatör-Teknisyen.

S.G. Niye greve gittiniz?

C.T. İşverenin, iş yasaının gerektirdiği şekilde bize haklar tanımaması yüzünden greve girdik. Bize işbaşı yaptırdı. Maaşımızı söylemedi. Fakat tatminkar olacağını söyledi. Oysa durum böyle olmadı.

S.G. Metal-Sen sizi temsil ediyormu?

C.T. Metal-Sen, yani İzzet Gebeş bizi temsil etmiyor. Bizi Tarım-Sen temsil ediyor. Onun çatısı altında buradayız.

S.G. Çalışma Bakanlığı yasalar gereği tarafsız olma durumundadır. İşçi ile işveren arasındaki uyumsuzlukları arabuluculuk yaparak görmeye çalışır. Çalışma bakanlığı sizce bu grevde tarafsız davranmış mı?

C.T. Bence Çalışma Bakanlığı tarafsız davranmadı.

S.G. Sizce polis buraya niye geldi?

C.T. Burada biz en yasal hakkımız olan grev eylemini başlattık. Polisin niye gelip müdahale ettiğini tam olarak anlamış değiliz. Üstelik polisin şiddet kullanması bizde, devletin dışında bazı güçlerin işçilerimize müdahale ettiği kanısını yaratmaktadır. Çünkü işverenin masaya yanaşmaması ve polisin de bu şekilde müdahale etmesi, polisin geri çekilmemesi, işçiyi kırması tabii ki bizde bazı şeyleri düşündürüyor.

S.G. Gelinen noktada ülkemizdeki emekçilere bir çağrımız varmı?

C.T. Tabii burda bizim kavgamız, bugün Kıbrıs vatandaşı olan Kıbrıs'lı Türkler'in ileride nelerle karşılaşacağını belirten, gösteren bir örnektir. Biz istiyoruz ki, buradaki herhes bunun bilincinde olsun. Her yönden, yapabilecekleri şekilde bizleri desteklemeleri ve savunmalarınıdır.

S.G. Teşekkür ederiz.

İskender Akdoğan İle Söyleşi

S.G. İsminizi söylemişsiniz?

İskender Akdoğan

S.G. Bu işyerinde kaç yıldır çalışıyorsunuz?

İ.A. 1988 yılından beri.

S.G. Şu anda elinizde bir partinin grevinizle ilgili bildirisini vardır. Sanırım bu bildiri elinize az önce geçti. Bildiriye tavrınız nedir?

İ.A. Bu bildiri C.T.P'nin Menarla ilgili bastırıldığı bir bildiridir. Ben burdan size bir bölüm okuyayım aynen şöyle yazıyor.

"Polis grev yerine işverenin çağrısı üzerine gitmiştir. Çıkabilecek herhangi bir tatsız olayı engellemek için oradadır. Hükümetin polise talimatı işverenin dövülmemesi, coplanmaması yönündedir. Nitekim işçi ile muhatap olan polis elinde cop yoktur."

Bu gerçek dışıdır. Yalandır. Polisin elinde 2 metrelik coplar vardı. Bu coplarla işçiler kadınlar dövülmüştür. Yani burdaki düpedüz yalandır.

S.G. O zaman bu yola C.T.P niye başvuruyor?

İ.A. Bu durumda size ne diyebiliriz C.T.P'nin vurdumduymazlığı, terbiyesizliği diyeyim. Şu an çok doluyum. Çünkü bu bildiriye ben bir on dk. evvel çarşının göbeğinde bütün halka okudum. Bazı militan C.T.P'lilere de okudum. Bazı arkadaşlar beni uyardı. "Seni içeri sokarlar" diye Dedim; "Nere isterlerse soksunlar." Ben bu memlekette yaşamaktan utanç duyarım. Ben 8 yıllık çalışmışlığımın emeğini istiyorum. C.T.P bu işverenle bir birlik olup da işçilere karşı polisi kullanmasını gelsin sendikayı muhatap alsın.

S.G. Bu bahsettiğiniz parti yıllardır "İşçinin emekçinin yanında olduğunu" iddia ediyor. "sol" bir parti olduğunu iddia ediyor. Siz ne düşünüyorsunuz?

İ.A. Bunlar halkçı olamazlar 20 yıldır insanları kandıra, kandıra bu hale geldiler. Omorfoda gidin sorun yüz kişiden bir kişi C.T.P'li çıkacak. Bu böyle bilinsin.

S.G. Teşekkür ederiz.

Tarım - Sen Başkanı İbrahim Koreli İle Söyleşi

Sayfa 3'ten devam...

nerde olduğunu bile bilmeden ve işçinin hür iradesi alınmadan temsil etmediklerin işçiler için toplu iş sözleşmesi yapmaları, üstelik bu toplu iş sözleşmesinin başbakanlığın özel danışmanı huzurunda yapıp imzalanması, hükümetle patronların ve sözkonusu sarı sendikanın bir danışıklı dövüş içerisinde, burdaki hareketimizi kırmağa yönelik bir tezgahtan ibarettir. Bu tek kelime ile sahtekarlığın daniskasıdır.

S.G. Sn. Koreli, yaşanan Kalkanlı menar grevinde işçilerin tutuklanıp, yerlerde sürüklenmesi ve darp edilmesi noktasında ülkemizde demokrasinin varlığı konusunda ciddi kuşkular yaratmıştır. Siz ne düşünüyorsunuz?

İbrahim Koreli: Bu kuşklara katılmamak elde değildir! Çok açık bir ifade ile şunu söylemek isterim ki, bu ülkede gerçekten halkımızın layık olduğu bir demokrasi yoktur. Demokrasiye insanların konuşması olarak görenler de demokrasiden nasibini almayanlardır.

Gerçek olan şu dur ki; Bu memlekette demokrasi yoktur. Çünkü demokrasi iştir, ekmektir, özgürlüktür. Demokrasi barıştır.

Barışın olmadığı yerde, işin-ekmeğin gaspedildiği yerde, hakkın-hukukun ayaklar altında alındığı yerde demokrasiden söz edilemez. Zaten demokrasi de yoktur.

S.G. Sn. Koreli söyleşi için teşekkür ederiz.

İşçi İbrahim Akgünen ile Söyleşi

Sayfa 3'ten devam...

söylüyorlar. Bizim maaşlarımız düşük olduğu için ve hiç bir sosyal hakkımızı vermediği için, sendikamız çalıştırmak istediği için biz greve gittik.

S.G. Size önerilen ücretler aynı işkolunda örneğin Cyprux'deki ücretlerin çok altındaydı?

İ.A. Evet. Çok altındaydı. Bu gün bir işçi Cyprux'de ayda 30 milyon alıyor. Burada bir işçi sabaha kadar soğuşun içinde 17 milyona çalışır mı?

S.G. Bazı yayın organlarında, örneğin Yenidüzen'de grevinizle ilgili "Sendika Sendikaya karşı" diye haber çıktı. Şu anda siz greve gittiğiniz süre içinde polisin müdahale ettiği süreye kadar burda Metal-Sen'in herhangi bir üyesi var mıydı?

İ.A. Hayır. Kesinlikle öyle bir şey yoktu.

S.G. Metal-Sen sizi temsil ediyormu?

İ.A. Hayır. Biz tanıyıyoruz ki kendini. Kendisi de hiç birimizi tanımıyor. Çıksın buraya gelsin. Bir kişinin ismini bilirse bize söylesin.

S.G. Çalışma Bakanlığının Müfettişleri yaptığı kontrollerde duyulduğu kadarıyla sizlere içerde kaçak işçi olduğu ve içeri giren işçilerin ve patronun kanun dışı davrandığı söyleniyor. Polislerin bu grev kırıcı işçileri niye içeri soktuğu konusunda ne düşünüyorsunuz?

İ.A. Bu iş dedikleri gibi polis, Menar ve Çalışma Bakanı işbirliği içerisinde diye düşünüyoruz. 350 polisle geldikleri için bizim de tüm işçilerimiz geldi. Çeksin polisi geri.

S.G.- Başbakan Yardımcısı Sn. Mehmedali Talat hiç bir işçiyi kötü davranılmadı.

Hiç bir işçi darp edilmedi iddiasındadır. Tutuklanan işçilerden biri olarak siz bu konuda ne

İ.A. Yalan söylüyorlar. Kadınlarımızı da erkeklerimiz de darp edildi. Polisler niye copluydu, Madem ki darp yoğudu. Bu iddiada olanlar niye bize coplu, kalkanlı polis yolladı. O coplar süsmüydü?

S.G. Greviniz direniş olarak devam ediyor. Bugrevin başarılması için emekçilerden beklentileriniz nelerdir?

İ.A. Destek bekliyoruz. Çünkü bu grev kırılırsa, yıkılırsa bizim başımıza gelen herşey bütün fabrika işçilerinin başına gelecektir. Hatta çalışan memurlarımızın da başına gelecektir. Yarın bütün memurlar greve gidecek. Türkiye'den getirilecek memur 10 milyon ayda çalışacaklar. Memurlarımızı dışarı atacaklar. Bu bir başlangıçtır. Eğer burayı hedefledikleri gibi başarırlarsa, tüm işkollarında aynı şeyi yapacaklar. Bizim görüşümüz budur.

S.G. Anlatıklarınızdan şunu anlayabiliyoruz? Menar Kalkanlı tesislerinde yaptığınız direniş aslında ülkenin patronlara peşkes çekilmesine karşı yapmış olduğunuz bir direniştir. Sadece ücretle sınırlı değildir diyebilir miyiz?

İ.A. Önce ücretlerimiz, işimiz. Ondan sonra ülke için, tüm çalışanlar içindir. Tüm çalışanların ayağa kalkmasını isteriz. Çünkü dediğim gibi burası bir başlangıçtır. Burayı yıkarlarsa bize, her taraf bizim uğradığımızı uğrayacak. Tüm işçilerin, tüm memurların dikkatini çekerim. Hepsinin uyanmasını isterim.

S.G. Size teşekkür eder grevinizde başarılar dileriz..

3 MART GENEL GREVİ (Baştarafı 1. Sayfada)

K.T.O.E.Ö.S yönetimi ÖĞRETMENİN HAKLARINA SAHİP ÇIKMADI. Sendikal platformun çoğunluğunun katıldığı bugünkü eylemde hak arama mücadelesini KÖSTEKLEDİ. ÖĞRETMENİNE GÜVENEMEDİ. ÖĞRETMENİNİ GREV İÇİN ÖRGÜTLEMEDİ. K.T.O.E.Ö.S Yönetimi hükümet yanlısı tavrını ortaya koydu. Bugünkü genel grevi tarih, K.T.O.E.Ö.S yönetimi açısından yargılayacaktır. Bizler, ÖĞRETMENİN BİRLİĞİ HAREKETİ OLARAK HAKLARIMIZI GASPEDİLEN ZİHNİYETİ PROTESTO EDER, HAKLI MÜCADELİNİZDE BAŞARILAR DİLERİZ.

YAŞASIN, KORUMACI İKTİDAR ANLAYIŞINA HAYIR DİYENLER! YAŞASIN, EYLEM BİRLİĞİ İÇİNDE OLAN TÜM KARDEŞLERİMİZ! ÖĞRETMENİN BİRLİĞİ HAREKETİ.

YAŞLILAR HAFTASI (BURJUVAZİYE) KUTLU OLSUN

Gündemi belirlemek konusunda burjuvaziden ders almak gerekiyor.

Anneler, babalar, sevgililer günü, öğretmenler günü vs.vs. gibi insanların mutlu olmak, sevgilerini göstermek zorunda bırakıldıkları, hediyeleşme eşya satışlarının arttığı bu suni ve genel yaptırımlar, içine düştüğümüz bu duygusal kapanlar neden gerekli?

Sevgimizi, ilgimizi söyleyebilmek güzel, ama bu konuda, burjuvazinin bizlere öğreteceği hiç birşey yoktur.

Son günlerde Yaşlılar haftası tantanalari radyodan, televizyondan, gazetelerden doluyor yaşamımıza.

Neymiş efendim, yaşlılara saygı duymak bayram ve benzeri özel günlerin dışında da hatırlamak çiçekler ve öpücüklerle gönüllerini almak gerekiyormuş.

Gençler yaşlılara yeterince saygı göstermiyor.

Nenelerimize, dedelerimize etrafımızdaki yaşlılara kendi geleceğimizi de düşünerek

yaklaşmalıyız.

Eh yaşlıların içinde bulunduğu kötü durumu da gençlere yükledikten sonra, yaşlıların posası emilmiş bir şekilde bir köşeye fırlatılmalarında farklı bir sebep araştırmaya gerek de kalmıyor.

Gençliğini kar çarklarına teslim eden, vücudunu sömürü düzeni inşasına tuğla yaparak ekmeğini kazanmış olan yaşlılarımızın bu günü sefalet, açlık, hastalık ve kaçınılmaz yalnızlıktır.

Bütün bunların sorumlusu, sadece almayı bilen sömürü düzenidir.

Artık işine yaramayacak olanları işten atan kim?, yaşlılık parası adı altında açlığa mahkum eden kim?, emeklilik aldatmacasını allı pullu süsleyerek bir güvenceymiş gibi sunarak bir yaşamı aldatmacaya dönüştüren (bu günlerde bundan bile çalmaya çalışan) kim? İnsanlarımızı kendi çıkarları için savaştıran, doğdukları güzelliklerden koparıran, uzaklaştıran kim?

Yaşlılarımızın tedavi şansı yok.

Yaşlılarımızın son günlerini huzurla

paylaşacakları, dostları, arkadaşları ile birlikte olacakları yerler yok.

Şikayet etmek, bir şeylerin düzeltilmesini isteme hakları yok.

Konuşma hakları yok.

Yaşlılarımızın ölümü beklemek dışında yapılacak işleri / ümidleri / beklentileri yok.

Bütün bunların suçunu gençlerin üzerine yıkmak kolay tabii. Bir haftalık yoğunlaştırılan ziyaretlerle, hediyelerle, çiçeklerle vicdan rahatlatmak da kolay...

BEYLER,

bunların hesabı sorulmayacak rahatlığı mı içinizdeki?

Sizde yaşlandınız. Burjuvazi artık koltuk değnekleri ile yürüyor. Her yıl yeni bir bunalım, her yeni gelen gün sonunuza bir adım daha ekliyor.

AMAN HA! PANİKLEMİYİN!

TARİHİN SÖZÜ VAR...

Sizin sonunuz yaşlılarımıza yaptığınız gibi onları bir köşeye atmak şeklinde gelmeyecek. Çünkü sizin ölümü beklemeye bile vaktiniz olmayacak.

SÖYLEŞİ:

HİKMET OLGAÇER 'LE RESİM ÜZERİNE

1959 Ozanköy doğumlu Hikmet Olgacıer üç yaşında Lefkoşa'ya yerleşti. Ortaokul döneminde resime ilgi duydu ve resim yapma sanatının temelini orada aldı. Uzun bir zaman resime ara verdikten sonra 1996'da ilk sergisini açtı. Resim alanında akademik bir eğitim almayan Hikmet Olgacıer kendi çabalarıyla, araştırmalarıyla kendini bu yönde geliştirmiştir. Hikmet Olgacıer evli ve bir çocuk babasıdır.

S.G. Resim nasıl ortaya çıktı?

H.O : Resim ilk çağlarda insanların doğadan aldıkları etkilerle ortaya çıkıyor. Mağaralara çizilen resimler bunun ilk örnekleridir. Aristo'ya göre resim bir taktik olarak ortaya çıkıyor. İnsanlar doğada var olan ve kendilerine güç ve kudret olarak belirledikleri hayvan resimlerini mağaralara, taşlara çizerek bunu ifade ediyorlardı.

S.G. Resim sanatının toplumsal işlevi nedir?

H.O : Resim sanatının diğer akımlar gibi her dönemde egemen istence ve güce göre yansıtılmıştır. Toplumsal işlevi yönünde resmin rolü insanların estetik yönünü pratik hayatla bütünleştirerek ortaya koymasında görülür. Avrupa'ya bakacak olursak sanatından tarihi okuyabilirsiniz. Ve bu noktada sanat yoluyla toplumsal bir sorumluluk üstlenildiğini ortaya koyabiliriz.

S.G. Bir ressam olarak resime

olan ilginizin nedenleri?

H.O : Bu soruya kesin bir cevap vermek zordur. Fakat şu anda bu sanat yoluyla toplumsal bir sorumluluk üstlendiğimi düşünüyorum.

S.G. Resimlerinizde hangi motifler bulunur, genellikle işlediğiniz konular nelerdir?

H.O : Akdeniz motifleri bulunur genellikle resimlerimde Lefkoşa'nın özel bir yeri vardır. Yansıtılmayan kültürel değerleri yansıtmak benim için bir görevdir. Ve aynı zamanda kültürler arası ayrıma karşı olduğum için camiler de ilgimi çekmiştir.

S.G. Resim sanatının Kuzey Kıbrıs'taki yeri nedir?

H.O : Kuzey Kıbrıs'taki resim olayında tamamen özgü bir birlik yoktur. KTY ve Sanatçılar Birliği var fakat kapsamı dar. Kuzey Kıbrıs'ta amatör resim yapanların çoğalması ve onlara olan ihtiyaç açıktır. Bu noktada onlara fırsat verilmesi gerekir.

Kıbrıs'ta resim, geçmişinden kopuk olarak vardır. Yazılı bir şey yoktur. 1960'larda önce belli sanatçılar oldu. Realist tarzda resim yapan sanatçı çok azdır. Konu olarak cinsellik, aşk gibi konular yoktur. Soyut resim daha değerli kılınmıştır. Fakat gerçek olan somuttan yola çıkarak resimin yapılmasıdır. Soyut resimde maddi temellerden uzak bir durum ortaya çıkıyor. Resim belli bir

desen ve konu içerisinde verilmezse kişi pek bir şey anlamaz. Tabiki soyut resimin değerine inanıyorum.

S.G. Resimin toplumsal dönüştürme süreci içerisindeki yeri nedir?

H.O : Resim toplumsal dönüştürmede büyük bir rol oynar çünkü her sanat akımı gibi toplumsal bir öz taşıdığı için toplumdaki çıkıp insanlara kendi yaşamlarıyla ilgili mesajlar verir. Resim ülkedeki çarpıklığı gösterir ve resimi maddi değil toplumsal temele oturtmak gerekir. Gerici ve tutucu bir düzene bir yerde tepkisel olarak ortaya çıkıyor resim. Saray döneminde empresyonistler devrimci olarak görülür, resimlerinde koyu renkler ve saray hakimdir. Bu noktada toplumun dönüştürülmesinde resimin büyük bir rolü vardır.

S.G. Resim sizce toplumu dönüştürmede bir araç mıdır?

H.O : Tabi ki bir araçtır. Fakat burada bir propaganda amacı güdülmemelidir. Sadece insanların yaşamı burada yansıtılır. Resim konusunda bilimsel bir araştırmaya yönelmek de insanın dönüşümünü etkileyecektir. ■

KÜLTÜR VE SANATA
DEVRİMCİ BAKIŞ

Yavuz Tamakan
Dikmen Özkan

İNSANI İNSANA İNSANLA ANLATMA SANATI:

TİYATRO

Tiyatro, insanı insana insanla anlatma, oyun yazarın sahneye koyup yorumlama sanatıdır. Diğer tüm sanat olaylarını da içine alan özerk bir sanat alanıdır tiyatro. Yaşamın bir yansıması olarak sahneye konur.

Tiyatro insan yaşamının her yönünü irdeleyen sanat dalıdır. İnsanların yaşam ilişkilerini sözselsel ve görsel ifadelerle ortaya koyarak temelde onların eleştirisini yapar ve gizli kalmış birçok ayrıntıyı izleyicisine götürerek bir nevi dönüştürücü etki de yaratır.

Tiyatral hareketin diğer sanat akımları gibi insanın varoluşundan bu yana belirli dönemlerde derinleşen sistem çelişkilerini bütünsel anlamda da ortaya koyar.

İnsanların grup veya topluluk olarak yaşamaya başlamaları ile tiyatro başlar. Bu gelişmemiş durumda, tiyatro dansdan veya şarkıdan pek ayrılmaz. Eski çağda ve doğuda, oyuncu maske kullanır. Maske, oyuncunun ardında gizlendiği bir kişinin, bir başkasının var olduğunu ve sesini ona verdiğini belirtir. Söz, bu kişilerin görünümünü pekiştirir. Ve bir öyküyü, temsili yapılandırır. Başlangıçta bu tür aldatmacalar insan olmayan korkuları, tanrıları canlandırmak için kullanılmıştır. Günlük yaşamdaki, insanların sahnede görünmeleri için, toplumun çok daha belirgin yapılar ortaya koymasını beklemek gerekti. İsteyin uzay çağı, isteyin bilgisayar çağı, isterseniz bilgi iletişim çağı deyiniz bizler Kuzey Kıbrıs'ta her alanda olduğu gibi tiyatrodaki da sefiller çağını yaşıyoruz.

Dolayısıyla, ülkenin mevcut durumu toplumsal yapının dışında oluşmadığı, hem de en çok iç içe olduğu tiyatro sanatını da derinden etkilemektedir. Devlet tarafından oluşturulmuş Kıbrıs Türk Devlet Tiyatro(ları)'su kısır döngü içerisinde, ki bazıları böyle istemektedirler, can çekişiyor. Esas amacı toplumun düşünce, görüş ve yaşamını yansıtır yorumlayarak izleyicilere aktarmak olan tiyatro, bu misyonunu K.T.D Tiyatroları ile yitirmiştir. Tamamı ile efendilerinin istediği biçimleri ortaya koyup sanki, uzayda yaşıyorlarmış gibi toplumsal yaşamdan, toplumsal çelişkilerden kopuk bir tiyatro anlayışı ile karşımıza çıkmaktadırlar.

Dikkatinizi çekmiştir, adı K.T.D Tiyatroları olarak geçmektedir. Amacı; sözde Kuzey Kıbrıs'ın her köşesine tiyatro sanatını götürmek olan K.T.D. Tiyatroları Lefkoşa'da sıkışıp kalmıştır. Diğer yörelerde kanyla, canıyla, tiyatro sanatını ayakta tutmaya çalışan sanat dernekleri, bırakın devlet desteğini devlet kösteği ile karşı karşıyadır. Kış günlerinde soğuktan titreyerek yazın sıcağın pişerek salonsuz, sahnesiz ortallığı güvercin dışıklarının boğduğu kilise ortamlarında tiyatro sanatını icra etmektedirler. Bazı sanat dernekleri, özellikle Lefkoşa Belediye Tiyatrosu, Maraş Emek Tiyatrosu (MET) ve birtakım özel tiyatroları ülkenin mevcut koşulları değerlendirerek görsel ve sözselsel alanda çok güzel oyunlar sahnelemektedirler. Bu çalışmalarının, daha da ilerleyerek sınıfsal temelde nitelik kazanmasını temenni ederiz.

Bir sözümüz de, her büst açılışı, gurdela kesilişi, kurtarılmış yıldönümlerinde, kadife protokol koltuklarını hınca hınç dolduran toplumuna hizmeti, canı, kanı ve cebi pahasına kendini feda ederek, yerine getirmeye çalışan bilim insanı protokollere: Beyfendiler, dünya tiyatrolar günü yılda bir gün tiyatro izleyip eve gitmekle kutlanılmaz. Dünya tiyatrolar günü, yılın geri kalan 364 gününde, tiyatro için ne yapıldığı muhasebesi ortaya konulduğunda iç açıcı görüntüler ve pratik kazanımlar ortaya koymakla anlam kazanır.

İNSANOĞLU DENEN YARATIK

Benim olan bir umudum vardı,
Barış ve mutluluk dolu yarınlar için.
İnsanoğlu denen yaratık
Kendi elleriyle parçaladı onu.

Gül yüzlü bir yavrum vardı,
Adı Barış, soyadı dostluk
Savaşı zulmü sevmeyen bir çocuktu
İnsanoğlu denen yaratık
Topla tüfekte öldürdü onu.

Sonsuz enginlikte bir kardeşim vardı,
Adı doyum olmaman Özgürlük,
Zincir nedir, pranga nedir bilmeyen
İnsanoğlu denen yaratık
Demir parmaklıklar arasına hapsetti onu.

Herşeyiyle bizim olan bir dünyamız vardı
Her köşesinde yaşayan insanlar
Elbirliği yaparak
Toplarıyla, tüfekleriyle, savaşlarıyla
Nükleer artıklarıyla, beğinsizlikleriyle,
Hep birlikte öğütüp bitirmişler
Güzelim dünyamızı.

Hale Şahin

MÜREKKEP

Hiç bu kadar kaliteli bir mürekkep görmemiştim daha önce,

Kağıdın üzerinde bu kadar asil duran, kumaşın üzerinde bu kadar hızlı yayılan.

Rengi o kadar çekici ki, insanın hiç durmadan yazması geliyor,

Eline, yüzüne bulaştırması geliyor, onu. Bir an, bütün Ne olursa hayatta, bu mürekkebin formülünde gizli gibi geldi bana.

Bu formülü çözebilsem, hayatı da (bir şamanın davula vururkenki, o rahat ve davulu şefkatle severmiş gibi gelen, ard arda davulun karnında patlayan yumruklarının rahatlığı kadar kolay fakat ustaca) çözebileceğimi sanıyorum.

Bazen uyanıyorum bu karapembe rengindeki rüyadan. "Tamam herşey sadece düşünceden ibaretti" desem de kısa bir müddet sonra dalıyorum, arkasının kara geleceğini bildiğim pembelerin içine. Yine mürekkebin ve ben, yine belirsizlik, yine kıvranaş, yine mürekkebin, senin farkında bile olmadığımı anlamaktan ileri gelen hayal kırıklığı. Ben şu anda basit ve gayet sıradan bir tüketici, bir hiçbirşeyim mürekkebin için, ama o benim için çok farklı bu durumdan.

Genç
Liseli

ABONE OLMAK İÇİN

İsim,
Soyisim:.....
Adres:.....

Yıllık Abone Tutarı:
K.K.T.C: 500,000 TL.
T.C: 600,000 TL.
U.K: £10.

Adres: 3 Mescit Sokak
Güzelyurt
Tel.: 7141948

Sosyalist
Gerçek
SENİNDİR!
ABONE OL,
OKU - OKUT

SOSYALİST GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: Yazın Emekçileri Derneği a
Kazım ÖNGEN

Adres: 3 Mescit Sokak Güzelyurt
Tel.: 7141948

Basıldığı Yer: ATEŞ Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi Lefkoşa